

BIBLIOTECA CENTRALA
a „ASOCIATIUNII
1314

REVISTA VANĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VANATORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI” :

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7/BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL CRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți :

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar General :

N. COJESCU

Membrii-Consilieri :

C. G. ALEXIANU, Dr. C. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, AL. G. BUZDUGAN, Principele JEAN CALI-MACHI, GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GĂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, L. OANEA, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, IONEL POP, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSKI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori :

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

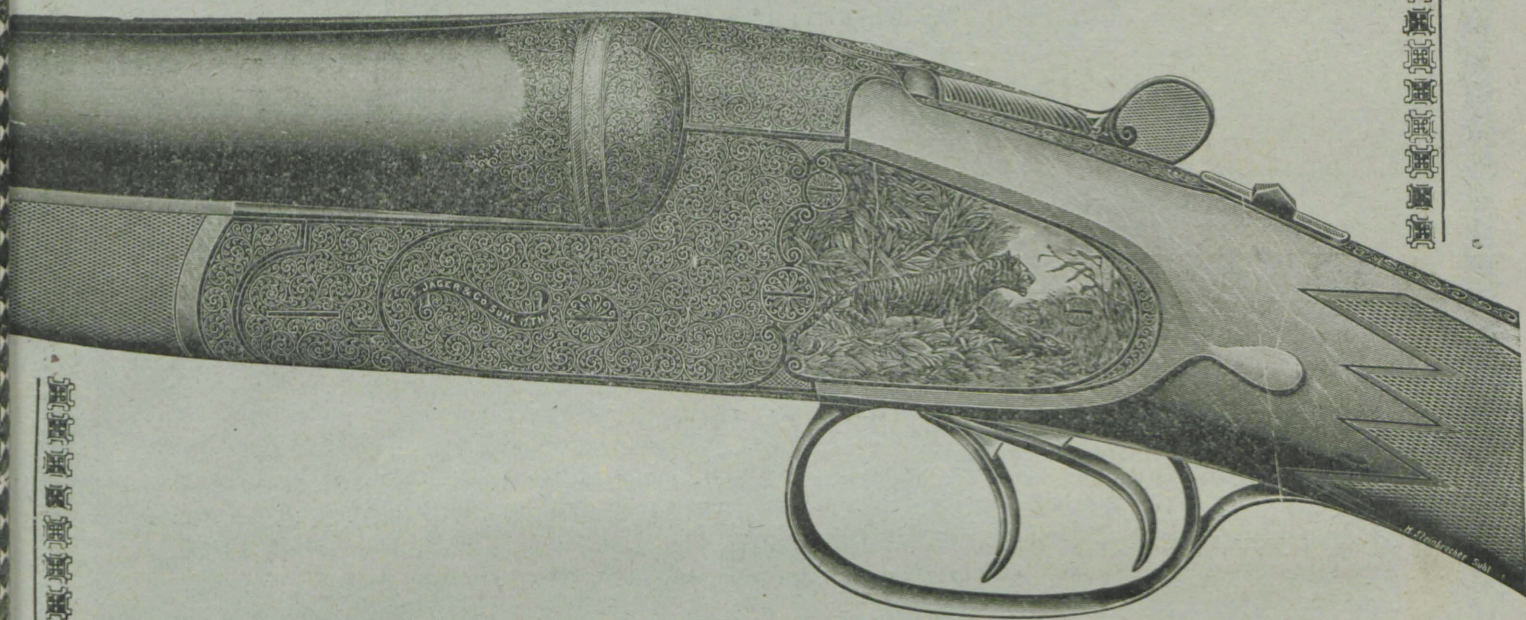
Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 3—7

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

A R M E L E
F. JAEGER & Co.

**Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze**

**Toate armele fabricate de
această casă pentru mem-
brii „UNIUNEI“ sunt cea mai
elocventă reclamă, obținând
fără excepție predicătele
„exceptional“ și „superior“
la standurile oficiale de in-
cercare din străinătate.**

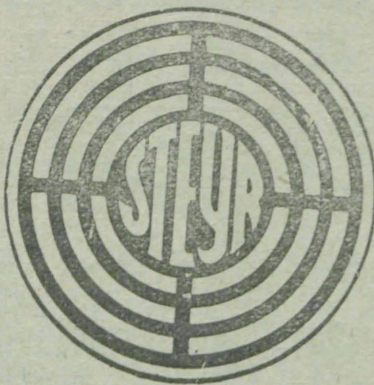
SPECIALITĂȚI:

**Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Blok“ care rezistă celor mai formi-
dabile presiuni (-) Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru drillin-
guri (-) Ejectorul infailibil sistem Jaeger (-) Viza patent Jaeger, etc.**

**Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.**

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunei

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească din

echipamentul d-astră sunt:

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5—8,2—9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VANATOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16.

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR“ CU ȚEAVĂ BASCULANTA

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECIZIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI CA EXECUȚIE

STEYR-WERKE A. G.

Wien I., Teinfalstrasse 7.

Reprezentată prin „Uniunea Generală a Vânătorilor din România“.
Catalog ilustrat contra marcă poștală necesară.

Carabinele de vânătoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer“, aparțin categoriei de arme de vânătoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant. Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul în care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude orice strângere a cartușelor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte manabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție „Mannlicher-Schönauer“, se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm. Toate calibrele se disting prin calități balistice remarcabile.

Nouile arme hammerless „Steyr“ în calibrele 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.
2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praf nici murdărie în interiorul ei.
3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.
4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.
5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte arma cal. 12 într'una cal. 16.
6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.
7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

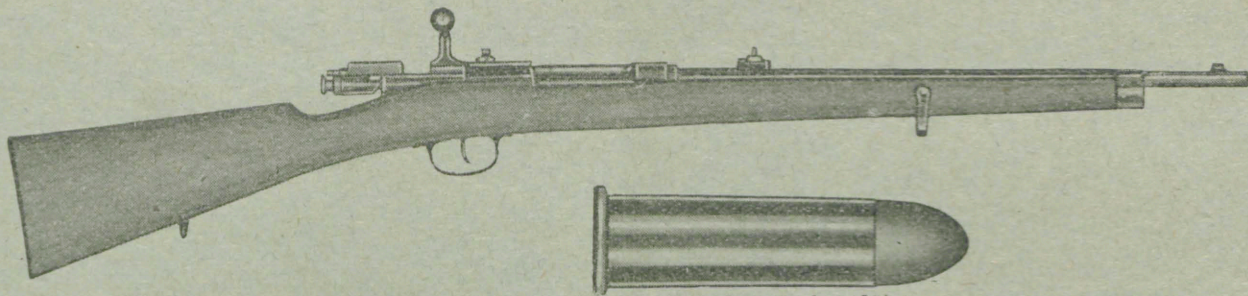
PISTOLUL „STEYR“

este singurul pistol cu țeavă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. Siguranță absolută. Prin bascularea țevei ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre-un cartuș în țeavă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci cocoșul armei.
 2. Maniabilitatea. Prin bascularea țevei putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții și anume:
 - a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;
 - b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradajie;
 - c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca orice pistol automat.
 3. Curățirea ușoară. Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.
 4. Toate piesele sunt interschimbabile. Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.
- Pistolul „Steyr“, mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă — Greutatea mică — Precizia tirului — Rezistența incomparabilă — execuția fină.

NU CUMPARAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

Carabină scurtă pentru serviciul de pază

(mărime naturală)

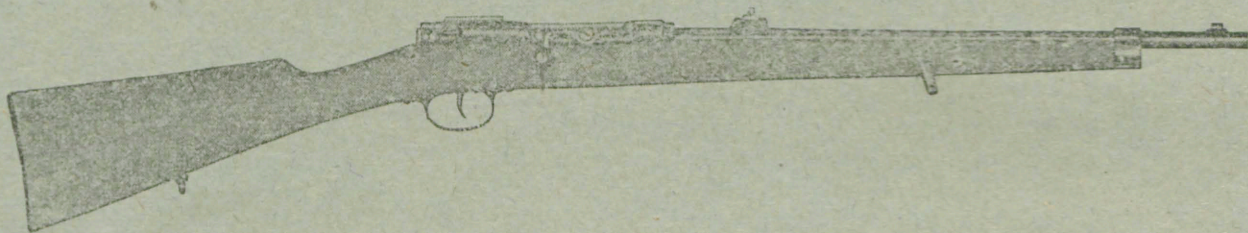
Construită special pentru: personalul silvic, paznicii de ogoare și păduri, guarzi comunali, pentru întreprinderi industriale, sau brigadierii de vânătoare.

Construcție ușoară, cal. 11,2, preț redus. Model introdus în țara întreagă, aprobat și recomandat de Casa Pădurilor, și Ministerul Domeniilor, **10 ANI GARANȚIE**. Prețul la fiecare bucată 1.400 Lei, cartușe 5 lei bucata, cureaua 70 lei, ambalaj și transportul în prețul de cost. La comenzi mai mari rog a se cere ofertă specială, se fac eventuale înlesniri de plată.

Singurul constructor și vânzare directă la

„HUBERTUS“

Prima uzină Română de Armurerie cu forța electrică și cu Mașini
BUCUREȘTI, CALFA GRIVIȚEI, 26.

Fasani Ungurești

GALGA

Ferma de

fasani

ungurești

TURA (Jud. Pest) Ungaria
a aristocratului baron Victor Schosberger

Crescătorul John Butter

expediază din rasă pură și de prima clasă material de crescătorie: P. mongolicus, P. torquatus, P. versicolor, P. colchicus, P. formosanus

OUĂ DE FASANI

PUI DE O ZI

FASANI DE PRĂSILA

FASANI DE VÂNĂTOARE
(prin încrucișare)

LISTA DE PREȚURI LA CERERE

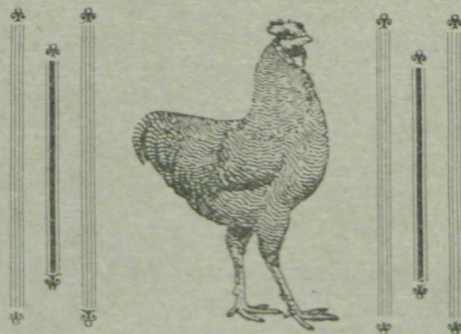
Transporturile se fac în ordinea primirii comenzilor. — Fasani de vânătoare pentru reîmprospătarea sângelui se primesc imediat.

20

Crescătoria de păsări

„GEMMA“

Proprietar Colonel EMIL FOLTZER

Pui și ouă de clocit din rasele: Rhode-Island roșu întunecat, Leghern Americani, Plymouth-Rock, rațe alergătoare albe și Khaki Cambell. Catalogul ilustrat se trimite contra sumei de lei 10 care se va rambursa la prima comandă de 12 ouă.

Marca Fabricii

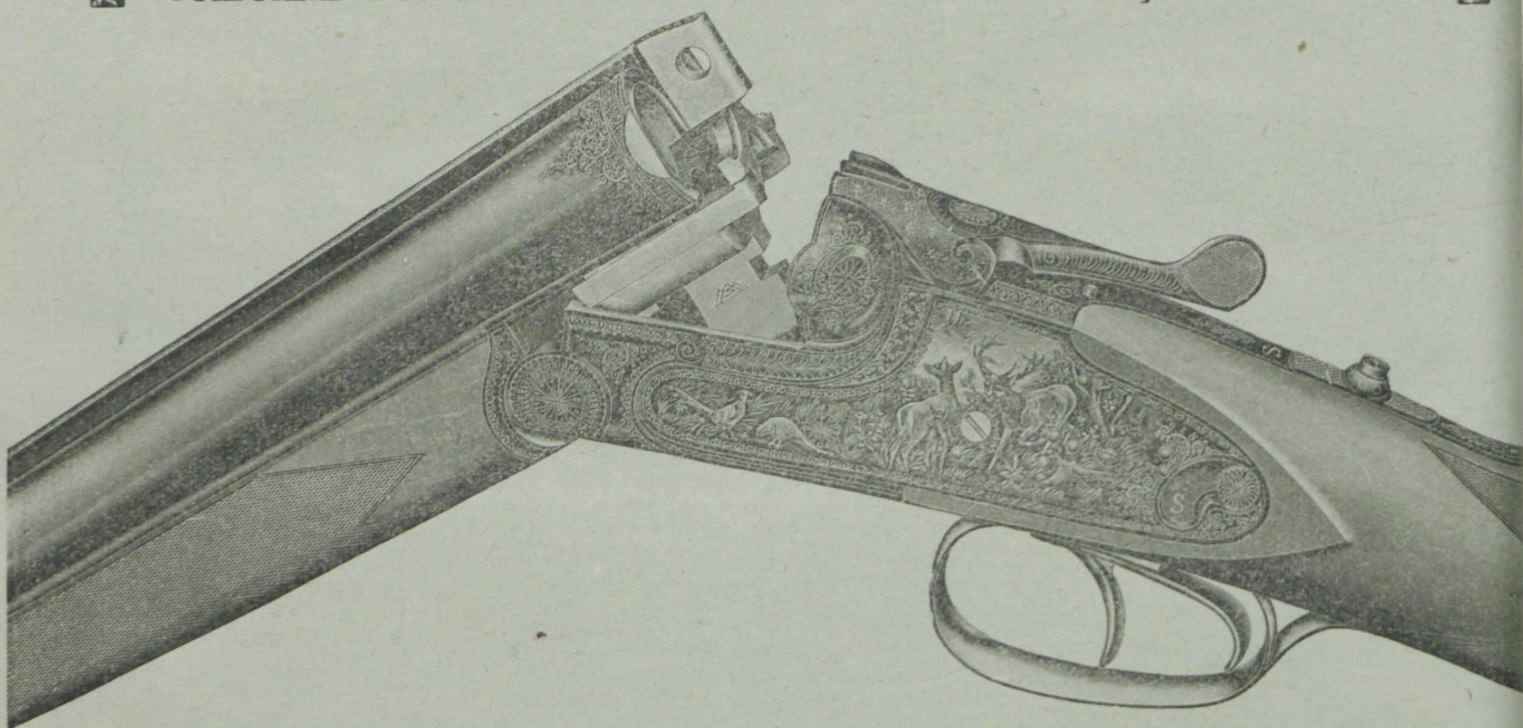

Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Th.

ARME DE VÂNĂTOARE ȘI DE SPORT ===== IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ =====

PRECIZIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ

Arme de alice cu două țevi

:::: pentru vânatoare și sport ::::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ
cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț.

ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE
MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74, cu cel
mai mare rendement a tirului.

Simson

VÂNĂTOAREA PRIVITĂ DIN PUNCT DE VEDERE ECONOMICO-SOCIAL

Conferință ținută la Radio, de Excelența Sa Anton Mocsonyi, Mare Maestru al
vânătorilor Regale și Peședintele Uniunii Vânătorilor.

Din ciclul de conferințe la Radio, organizate de U. G. V. R.

CAND m'am hotărît să vorbesc despre vânătoare, am întâmpinat o mare dificultate în alegerea subiectului. Inconvenientul cel mare însă, este că trebuie să încerc să conving pe toată lumea că vânătoarea nu mai are astăzi exclusivă calitate de sport nobil, nu mai este nici considerată ca privilegiul unor anumite clase sociale, iar vânatul are acum un proprietar care-l ocrotește și acela este statul sau proprietarul fondului de vânătoare, așa dar nu se mai poate spune că bietul vânat este al nimănui și al tuturor.

Vânătoare constituie acum pentru țară, un însemnat izvor de bogăție națională (după cum voi dovedi) și tocmai motivul acesta m-a îndemnat să mă adresez tuturor aceluia pe care-i interesează economia țării și nu mă feresc să destăinuiesc dorința intimă pe care o am de a scoate știința cinegetică din întunericul în care a stat până acum, dându-i importanța pe care o merită.

Mă adresez și vouă celor 30 000 de discipoli ai zeiței Diana în speranța că voi reuși, pe baza comunicății de idei și sentimente, să formeze și o comunitate de acțiune pentru binele vânatului nostru și pentru binele țării. Camarazi vânători din România Mare! Arătați celor ce doresc să vă asculte, că reprezentanții culoarei verzi,

îndrăgostiți de natură și de fauna care o însuflețește iubesc tot atât de mult țara lor și că o ajută.

Doamnelor și Domnilor, sunt obligat să vorbesc altădată despre latura pur sentimentală a vânătoarei, care călăuzește și formează pe adevăratul vânător, pe acela care urmează calea sfântului Hubertus ocrotitorul vânatului, pentru a putea convinge pe cei care privesc cu neîncredere vânătoarea și pe vânători, că tocmai ei sunt aceia cari aduc din belșug aur în visteria statului și tot ei vor fi țintașii exercițiilor care să formeze la graniță, bariera peste care cu greu vor răsbate poftele străine.

Voi începe prin a dovedi cu cifrele din statistica pentru Germania și comunicată în reviste străine de D-I Bieger, cifre care vor servi de călăuză pentru a dovedi analogia cu situația cinegetică din țara noastră. Mă voi rezuma numai la câteva puncte importante, nefiind în intenția mea să fac o dare de seamă a situației economice vânătoarești din Germania, ci pe aceia a țării noastre. D-I Bieger, vânător emerit, precizează în cifre importanța vânătoarei pentru statul german, servindu-se de o statistică din anul 1925 dupe cum urmează:

1) Venituri obținute din blănuri, calculate în lei, circa 1.300.000.000.

2) Venituri din teritoriile de vânătoare ale statului, circa 1.700.000.000 lei.

3) Venituri din permisele de vânătoare, circa 368.000.000 lei.

4) Venituri din impozite, circa 417.000.000 lei.

5) Din câini de vânătoare, circa 208.000.000 lei.

6) Industria vânătoarească, un miliard lei.

Toate aceste cifre și care nu sunt decât cele mai de seamă extrase din statistică, dau un total pe care vă rog să-l notați de 4.993.000.000 lei.

Cred că nu mai este necesar nici un alt comentariu, decât că educația vânătoarească germană este veche și că numai ocrotirea rațională a vânatului poate aduce venituri atât de importante pentru țara respectivă.

Dacă Germania, care nu are o situație atât de avantajoasă pentru vânat ca noi, dacă mai considerăm că acelei țări îi lipsesc frumoasele păduri în care încă n-a pătruns civilizația — dușmanul de moarte al vânatului, și care cu secura în mână curăță tot ce este folositor lui — dacă ea nu are nici Carpații sau Delta Dunării, toate elementele care transformă țara noastră într'un teritoriu ideal de vânat, trebuie să fim convinși că România, prin sîrguința, abnegația și devotamentul vânătorilor și dregătorilor statului, va putea fi în fruntea tuturor țărilor europene sub raportul vânătoresc.

Doamnelor și Domnilor, statul român încasa din vânătoare suma derizorie de o sută cinci zeci și șase de mii lei, înainte de a se da acestei ramuri de bogăție națională, atențiunea cuvenită. După numai zece ani aceste venituri — și numai la Ministerul de Domenii — au sporit la douăzeci și unu de milioane lei.

Iată o dovadă că o bună gospodărie vânătoarească poate aduce venituri considerabile, într'un timp relativ scurt.

Din statisticile și calculele făcute până acum în această direcție, voi aminti numai cifra care totalizează veniturile din arezi, permise de vânătoare, taxe pe câini și amenzi, care se ridică la 60.160.275 lei în 1929.

În anul 1930 aceste venituri s'au mărit.

În suma aceasta nu au fost calculate veniturile pe care vânătoarea le crează țării prin exportul de vânat și de blănuri (statistică care se poate găsi la Ministerul de Industrie și Comerț) nu este prevăzută valoarea cărnei vânatului, consumată în țară și care reprezintă sute de milioane, nu sunt prevăzute nici industriile de arme și munițiuni, de comestibile, de blănuri și naturalizări de animale pentru muzee și școli; s'au omis deasemenea și veniturile create de crescătoriile de animale cu blană scumpă etc...

Toate aceste stabilimente industriale precum și sutele de mici industrii în legătură cu vânătoarea, pe lângă că asigură multor muncitori existența, aduc venituri considerabile economiei naționale.

O comparație edificatoare între cifrele trecute în bugetul general al Statului pe 1930, va putea naște întrebarea, dacă trebuie să se dea vânătoarei o importanță deosebită ca factor economic în stat, iar răspunsul îl vor da tot cifrele. Iată care sunt sumele din buget la care m-am oprit: Excedente date Statului dela 1 Ianuarie 1930 până la 1 Noembrie 1930: Din Păduri, circa 73.000.000; din Pescăriile statului, circa 43.000.000, cifră în care intră și valoarea cărnei; din vânătoare circa 52.000.000, sumă dată Statului și comunelor. În veniturile aduse Statului de către vânătoare, nu a fost socotită valoarea cărnei vânatului, care se poate cumpăra astăzi pe piață mai puțin decât cea de vacă. Un epure de 3-4 kgr. costă 60-80 Lei. Și un fazan 100 Lei.

Rog pe toată lumea să judece și să aprecieze, dacă pe chestiunea vânătoarei poate să mai încapă vreun dubiu și dacă mai poate fi considerată cu ușurință. Ar trebui să se dea acestei bogății din contră, o atențiune tot atât de mare cât și celorlalte izvoare de

venituri. Legea vânătoarei să fie aplicată cu aceiași strictețe ca și cea silvică. Numai astfel vom putea prospera obținând maximum de randament și pe tărâmul acesta.

Mai poate oare cineva să nesocotească acest izvor de bogăție, dacă priveșe vânătoarea prin prizma aceasta?

Arătând cum era situația în un deceniu înainte și dacă mai considerăm și că revoluția a distrus vânatul și frumoasa organizație vânătoarească din vechea monarhie Austro-Ungară, ne va fi permis să arătăm și cum am îndreptat lucrurile.

Iată ce am făcut noi vânătorii pentru a ajunge la un rezultat mulțumitor, cu toate că am avut multe dificultăți de întâmpinat, greutăți pe care le-am înfruntat, iar astăzi suntem în plăcuta situație să arătăm întregii lumi o mică dare de seamă care, dupe cum am spus înainte, se încheie cu o cifră care reprezintă multe zeci de milioane. Avem astăzi mândria să ne afișăm munca, arătând tuturor aceluia pe care-i interesează vânătoarea și prosperitatea României pe acest tărâm, mijloacele care au determinat acest progres.

Voi da locul de frunte oficialității, care a procedat la organizare serioasă, înființând un consiliu vânătoresc pe lângă Ministerul de Domenii și care lucrează onorific, o direcțiune a vânătoarei, inspectoratele și paznicii de vânătoare. În fruntea acestor instituțiuni oficiale au fost numiți vânători pricepuți care au lucrat mână în mână cu Uniunea Generală a Vânătorilor din România de sub protecția M. S. Regelui, și care este nucleul întregii lumi vânătoarești din țară.

Revista Vânătorilor care este organul oficial al Uniunii și cel oficios al Ministerului de Domenii, este o publicație cinegetică ce poate rivaliza în toate privințele cu ori care revistă străină.

Din această colaborare s'au născut opere însemnate pentru vânătoare din care citez câteva:

1) Cea mai însemnată este legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, care este recunoscută de toată lumea, drept cea mai bună dintre legiuirile vânătoarești existente. De ea au vorbit în mod elogios multe reviste străine.

2) S'a înființat apoi frumosul muzeu de vânătoare din Parcul Carol, unde vânătorul se poate documenta în știința cinegetică și unde poate admira piese foarte frumoase și artistice naturalizate, trofee, grupuri biologice, miniaturi, etc.

Acest muzeu este o operă care va rămâne și va fi de mare folos posterității.

3) Tot în perioada post-belică a luat naștere prima centrală ornitologică din România, care fiind în legătură cu celelalte centrale din Europa, contribuie la elucidarea multor chestiuni ce priveșe avifauna și în special pe aceia a migrațiunii pasărilor. Se lucrează pentru organizarea definitivă a unui birou zoogeografic pe lângă Direcția Vânătoarei.

4) Pentru paza și îngrijirea vânatului se simțea mare nevoie de un personal specializat, care în același timp să poată alcătui și procesele verbale de contravenție. Această lipsă a fost împlinită prin înființarea școlii de brigadieri de vânătoare, care în urma unor cursuri teoretice și practice de doi ani, își apropiază cunoștințe suficiente pentru a coresponde scopului lor. Această școală a dat până acuma multe elemente care au adus reale servicii vânătoarei.

5) Cine se interesa înainte vreme de câini de vânătoare românești? Toți cei ce doreau să aibe un câine bun cu pedigree, comanda din străinătate un pointer englez, un brac german, sau un griffon francez, iar sumele considerabile de bani eșeau din țară fără mare folos, de oarece animale importante nu erau aclimatizate, se obișnuiau greu cu intemperiiile din țara noastră și mai toți câinii mureau. Astăzi avem și noi o reuniune națională a prăsititorilor de câini, avem crescătorii ce vor

produce câini de rasă românești, iar contra valoarea lor rămâne în țară. Chinologia și Chinotehnia a prins rădăcini puternice în țară și ne putem felicita pentru acest frumos rezultat.

6) Experiențele de colonizare a teritoriilor de vânătoare cu vânatul mare și mic, au dat rezultate foarte interesante. S'a procedat la colonizarea, cu potârnică, fazani, epuri, etc., populând astfel cu vânat ținuturi unde dispăruse sau unde nu existau deloc diferite specii, astăzi s'au înmulțit și avem posibilitate de export atât pentru vânat viu cât și pentru cel ucis.

7) Frumosele fazanerii care s'au înființat atât de stat cât și din inițiativa particulară, mai în toate părțile țării, ne dă garanția că în cel mai apropiat viitor fazanul va fi un vânat curent.

8) Pentru a evita dispariția complectă a urșilor, cerbilor, caprelor negre etc., așa cum a dispărut din țara noastră zimbrul, tarpanul și marmota, s'a oprit pe cale de decizie ministerială vânarea urșilor și a cerbilor, dacă vânătorul nu are o autorizație care se dă în raport cu situația și calitatea vânatului pe teritoriul respectiv. Tot astfel se procedează, oprindu-se vânătoarea și pentru celelalte specii, acolo unde se simte nevoia. Cu aceasta va fi asigurat pe viitor un contingent de vânat suficient de mare care să reprezinte toate speciile de vânat care există astăzi în România.

9) Manifestările noastre cinegetice de peste graniță, cum spre pildă a fost expoziția internațională de vânătoare și blănuri din Lipsca, unde România, după cum asigură presa mondială, a avut sala cea mai frumoasă, a stârnit admirație unanimă. În ce privește trofeele, succesul nostru a fost desăvârșit, de oarece am câștigat recordul mondial, cu cel mai bun cerb, cel mai bun căprior, și mistreț, obținând multe premii cu trofee de capră neagră, lopătari, mufloni, etc.

Urși, lupi, râși, precum și cocoșul de munte, au putut da străinătății o idee de bogăția și speciile rare ce și țara noastră posedă, aducând toamna mulți vânători străini.

Prin mijlocul aceasta se creiază relațiuni, căci este aproape imposibil ca cel ce a văzut odată frumoșii noștri munți, cu falnicii codri de brad și cu văile pline de mister, să nu se simtă atras de frumusețea lor sălbatică și să nu se întoarcă la noi ori de câte ori va putea. Camaraderia proverbială și prietenia care se leagă între vânători cari au de înfruntat aceleași pericole și gustă împreună aceleași frumuseți ale naturii, devine indisolubilă.

Astfel diplomații străini care au vânat la noi ursul și cerbul și care au văzut frumusețea și bogăția țării noastre o îndrăgesc, neavând pentru noi decât cuvinte de sinceră admirație. Lucrările savanților străini care au vânat în delta Dunării noastre, sunt pline de elogii, denumind pământul nostru paradis și eldorado al avifaunei. Așa dar nu crede toată lumea că ar trebui să se acorde vânătoarei o atențiune deosebită pentru a-i asigura un viitor trainic?

10) La toate acestea mai adăugăm că România a fost împreună cu Franța țările care au luat inițiativa înființării consiliului internațional de vânătoare, unde au participat 23 state și unde considerându-se importanța noastră vânătoarească am obținut un loc de vice-președinte printre cei 8 aleși de adunare. Acest consiliu are

de scop să dea un impuls științei cinegetice și să apere interesele generale vânătoarești.

Doamnelor și Domnilor, cred că în cele arătate până acuma, am putut da celor care nu cunoșteau chestiunea vânătoarească destul de bine, lămuriri suficiente pentru a-i convinge că vânătoarea este un factor important economic, care ajutată de agricultură va înflori, producând venituri mari statului.

Dacă dezideratele noastre, ale vânătorilor, vor putea fi îndeplinite așa cum o dorește de altfel și M. S Regele, atunci cu drept cuvânt vom putea susține și noi că România nu este numai paradisul avifaunei, cum zic străinii, ci și paradisul vânătorului corect.

Mai arăt și câteva din dorințele lumii vânătoarești rugând pe toți aceia ce ne pot ajuta, să ne sprijinească.

Cel mai important și greu de îndeplinit lucru, este ridicarea culturii vânătoarești prin reviste și scrieri cinegetice. Nimic mai greu decât să faci pe cineva să citească atunci când el nu simte această necesitate, este însă neîndoios că dacă primeste gratuit o revistă atrăgătoare va citi-o, mai ales dacă e vânător.

În mijlocul frământărilor politice și în urma modificării situației agricole din țara noastră, noi vânătorii suntem cam neglijați de aceia cărora le-ar fi foarte ușor să ne dea o mână de ajutor, dacă am găsi un mijloc de convingere ca ei să dea o atențiune mai mare vânatului.

Iniințarea de parcuri — rezerve pentru vânat, după modelul parcului național din America, ar fi al treilea deziderat pe care-l vom înfăptui prin voință.

Pregătirea copiilor dela cea mai frageță vârstă în dragostea pentru vietăți și natură. Când fiecare copil eșind de acasă va lua o mână de grăunțe să hrănească iarna păsările cântătoare și nu va întrebuița praștia cu pietre, atunci scopul nostru va fi atins.

Pregătirea tineretului prin societățile de dare la semn, în scopul de a-i ajuta să devie buni țințași astfel încât armata să poată mai ușor desăvârși instrucțiunea recrutului, este iar un punct de vedere al nostru, de oarece un bun țințași nu rănește vânatul supunându-l la chinuri inutile. Vânătorul nu trebuie privit, așa cum din eroare a fost considerat până acum, ca un ucigaș fără scrupul al vânatului; ci trebuie socotit ca un econom, un crescător al vânatului, care nu ucide decât surplusul de vânat crescut de el, sau pe acela care nu este apt pentru reproducție. De aceea, pe lângă cunoștințe de specialitate, vânătorul trebuie să-și iubească vânatul și trebuie să fie un țințaș de frunte, pentru a evita, după cum am mai spus, rănirea animalului în care a tras. Vânatul sortit să folosească omului, trebuie sfârșit cât mai repede și fără chinuri.

Dacă am mai reuși înfășșit să stărpim complect braconajul, dând țării noastre numai vânători corecți și dacă înfășșit am putea face ca legile vânătoarești să fie aplicate cu cea mai mare strictețe, nu vom mai avea noi vânătorii, mare lucru de dorit.

Și acum termin în speranța că lumea vânătoarească din România va arăta dorința ca pe viitor să se comunice prin radio chestiuni și probleme interesante vânătoarești, cu care ocazie ei vor putea asculta specialiștii în materie care vor avea posibilitatea să aleagă subiecte mai puțin aride decât aceasta pe care am fost obligat eu să-l aleg.

CONSILIUL INTERNAȚIONAL DE VÂNĂTOARE

de G. LEHRER

Inspector de vânatoare

LA 7 NOEMBRIE 1930, ora 10 dimineața s'a ținut la Paris, adunarea constitutivă a Consiliului Internațional de Vânatoare, eveniment care reprezintă o etapă foarte însemnată pentru întreaga lume vânătorească. Scopul acestei asociațiuni, este să asigure progresul științei cinegetice și să apere interesele generale vânătorești. Găsim deci necesar să comunicăm cetitorilor noștri oarecare detalii asupra acestei organizațiuni.

Ideea înființării acestui Consiliu Internațional se datorește D-lui Maxime Ducrocq președintele lui Saint-Hubert-Club de France, cea mai mare organizație vână-

Asistența la binecuvântarea câinilor (Rambouillet).

toarească din Franța, care de acord cu Directorul General al Vânătorei din România, a reușit împreună cu comitetul de organizație după doi ani de pregătire, să întrunească la Paris 23 de națiuni.

Națiunile au fost astfel reprezentate: Germania 3 reprezentanți, Statele Unite ale Americii 3, Republica Argentina 4, Austria 10, Belgia 7, Danemarca 1, Spania 9, Finlanda 7, Franța 12, Marea Britanie 3, Grecia 8, Ungaria 6, Italia 7, Lituania 3, Luxemburg 3, Mexicul 1, Principatul de Monaco 1, Norvegia 6, Țările de jos 3, Polonia 11, Portugalia 1, România 8, Cehoslovacia 3.

Dintre cele 32 de națiuni convocate de guvernul francez pe cale diplomatică au răspuns 23. Cele zece țări care au întârziat, vor fi completate ulterior.

Ședința consiliului a fost deschisă de D-l Ferdinand David ministrul francez al Agriculturii, care a urat bun venit congresiștilor, adăugând în glumă că dacă toți ar fi partizani ai păcii între popoare, nici unul dintre ei nu s'ar simți dispus să încheie pacea cu animalele. Apoi Ministrul lasă președinția D-lui Maxime Ducrocq care mulțumește ministrului și asistenței, rugând să amâne toate discuțiile până la alegerea biroului care a fost aclamat în următoarea formație: D-l Maxime Ducrocq președinte; vice-președinți: Ducele de Ratibor, Conte de Colloredo-Masfeld, Viconte de Terlingen, Marchizul de Villaviciosa de Asturias, Conte de Esterhazy, Senatorul Vicini, Conte de Bielski și Georges Plagino (din Consiliul U. G. V. R.), Secretar General, Conte de Adix și Casier D-l M. Brochard, inspector silvic. Având în vedere marea importanță a României sub raportul vânătorei figurează și un român printre cei 8 vice președinți.

Câțiva membrii au fost însărcinați să facă rapoarte asupra următoarelor chestiuni:

- 1) Reglementarea legislativă internațională a vânătorei.
- 2) Protecția păsărilor migratoare și în special apărarea lor contra pericolului ce-l prezintă păcura vapoarelor pe mare.
- 3) Transitul la granițe a armelor, câinilor, cailor și a vânatului.
- 4) Documentări internaționale cinegetice.
- 5) Înțelegerea între țările limitrofe pentru deschiderea și închiderea sincronizată a vânătorei, pentru reprimarea braconajului și a tăinuirei lui.
- 6) Pericolul ce-l prezintă farurile marine pentru păsările migratoare.
- 7) Creare de parcuri-rezerve internaționale pentru conservarea speciilor din faunele respective.

Consiliul se compune din funcționari specialiști, reprezentanții marilor asociațiuni cinegetice, autori de lucrări privind vânătore și natura, proprietari de teritorii mari de vânatoare, vânătorii și trăgătorii renumiți, cu un cuvânt practicieni și teoreticienii vânătorei. Directorii serviciilor vânătorei ale fiecărui stat care a aderat la C.I. V. sunt din oficiu membrii ai consiliului.

La 7 Noiembrie D-l Gaston Doumergue a primit cu amabilitatea-i obișnuită, biroul consiliului Internațional de Vânatoare, binevoind a-i acorda înaltul său patronaj, invitând în același timp pe delegați să viziteze teritoriul de vânatoare președintial de la Rambouillet.

D-l Serot, Subsecretar de Stat de la departamentul agriculturii, alături de A. S. R. Principele Nicolae al României și D-l Marraud ministrul instrucțiunii publice, a oferit un banchet congresiștilor la hotel Claridge în seara aceleiași zile. Au luat pe rând cuvântul D-nii Maxime Ducrocq, Roger Guérin, Frantz Reichel, A. S. R. Principele Nicolae al României, Gaston Menier și Serot, în aplauzele unanime ale asistenței.

La 8 Noiembrie D-na Ducesă d'Uzes a oferit o vânătoare călare în pădurea Rambouillet. Vânătore călare a fost urmată în automobile și de A. S. R. Principele Nicolae al României, Ex. Sa Antoniu Mocsonyi preș. U. G. V. R., D-l N. Săulescu (Dir. Serv. Vânătorei) etc.

Piqueurii cântă la curée în timpul binecuvântării câinilor.

La 9 Noiembrie D-nii Senatori Lederlin și Menier precum și D-l Alfred Elbi și-au împărțit invitații în 3 grupe conducându-i la terenurile lor de vânătoare.

D-l Senator și D-na Lederlin au invitat printre alții pe A. S. R. Principele Nicolae al României și Principele de Hohenlohe pe teritoriul numit "Au Terrier". Rezultatul acelei vânători au fost 709 fazani, 102 găini, 13 lapini și 7 diverse.

Pe teritoriul „Grange-la-Prevosté“ a fost invitați de D-1 și D-na Elby și Directorul vânătoarei din România D-1 N. Săulescu. Rezultatul vânătoarei: 602 fazani, 45 rațe, 8 lăpini și 2 diverse.

D-1 Senator Menier a invitat pe teritoriul său denuțit „Moisiel“ un alt grup de congresiști luând parte Ex. Sa D-1 Mocsonyi Președintele nostru și Principele Bibescu membru în consiliul U. G. V. R. Rezultatul vânătoarei: 666 fazani, 37 potârnicși, 42 epuri, 59 lăpini, și 8 diverse.

Consiliul Internațional de vânătoare se va întruni în principiu din trei în trei ani. Având însă în vedere importanța Expoziției Universale Coloniale care se va ține anul viitor la Paris, precum și diverse manifestări cinetice care o vor însoți, consiliul a hotărât că se va ține la Paris o sesiune în 1931. Sediul consiliului este fixat tot la Paris, unde vor fi centralizate serviciile.

Faptul că s'au întrunit la Paris reprezentanții culbari verzi din toate colțurile lumii, ne îndreptățește să

credem că obișnuitele legături de camaraderie între vânători, au fost foarte fecunde din punct de vedere vânătorească și va reuși cu siguranță să închege legături de prietenie între națiuni cu aspirații atât de diferite, ajutând să se continue și să susțină o acțiune comună și scumpă tuturor.

Ținem să atragem atenția cetitorilor noștri, că în cele ce au precedat nu am făcut decât o mică dare de seamă asupra modului cum a decurs marele eveniment al constituirea Consiliului Internațional de Vânătoare.

Împortața a acestui consiliu pentru lumea vânătorească internațională, ne vom permite s'o arătăm tot în revista noastră, mai târziu. Cele șapte puncte arătate mai sus, formează fiecare în parte un capitol vast, care în momentul când vor eși din faza de deziderat obținând la toate statele o forma definitivă aplicată, fauna lumii întregi va fi salvată.

Vânătorii români să fie mândrii, că țara lor are un rol de frunte în această nobilă manifestare internațională.

UN RĂSPUNS ȘI O PRECIZARE

(IN LEGĂTURA CU MALADIILE CĂINILOR DE VÂNAT)

de Dr. PĂUNESCU PITEȘTI

SĂ-MI permită confratele Să-i adresez deocamdată scuzele mele pentru întârzierea acestui necesar răspuns la scrisoarea D-Sale, pe care a binevoit a o trimite prin revista noastră, întârziere pe care, — să-mi dea voie să fiu sincer, — am produs-o silit de faptul că nu puteam să mă hotărâsc dacă trebuie să-l răspund sau dacă n'ar fi mai bine ca drept răspuns la scrisoarea D-sale, să tipăresc un tratat despre «Maladiile parazitare ale câinilor».

Poate era și-o afacere, știu eu!?

Dar fiindcă nu m'aș fi putut lăuda nici măcar cu originalitatea ideii acestui tratat (ideea mi-o dăduse D-sa) și fiindcă nu prea am caltăți de scriitor de tratate științifice de acest gen... veterinar, am socotit că voi parveni să mulțumesc pe D-sa și cu aceste câteva rânduri ale prezentului răspuns.

Scrisoarea D-sale la început m'a măguit, pe la jumătate m'a desorientat, iar la sfârșit m'a mâhnit. Să mă explic:

Am spus că în prima parte a scrisorii m'am simțit măguit de faptul că se mai găsește câte un confrate întru Hubertus care cetește și articolele mele. Ba câte unul mai culant în laude, ca D-Sa de exemplu, face și aprecieri flatante și sonore.

Cetind-o mai departe, am pierdut busola, rătăcindu-mă într-o serie de afirmațiuni ale D-sale cari se bat berbecește cu părerile mele.

«Un câțel de vânătoare, — zice D-sa, — crescut după programul enunțat de mine, va dobândi, până la majorat, un fizic impecabil ca estetică și rezistență». Afirmație foarte exactă, a D-lui Vintilescu, iar rezultatul este însuș scopul vizat de articolul meu, intitulat «Creșterea și îngrijirea rațională a unui câine de vânătoare».

Cred că observă și D-sa împreună cu mine că nu prea fac profilaxie parazitara în acel articol, fiindcă:

sau ar fi trebuit să repet cece am mai scris odată în această revistă, cu titlul de: «Maladiile mai frecvente ale câinilor tineri», articol pe care, probabil nu-l va fi cetit din lipsă de timp, atât de prețios unui student, sau

să cad în păcatul plagiatului, mulțumindu-mă să copiez cele câteva capitole dintr'un tratat de Parazitologie.

Ori, cred că suntem și rămânem de acord că articolul meu a avut un singur scop: să dea oarecari directive necesare creșterii unui câine și acestea, după cetitorul luase cunoștiință de celălalt articol al meu privitor la maladiile câinilor de vânat.

Sunt eu așa de abstract sau ce să cred? Să concludă D-sa! Până atunci însă, eu rămân mâhnit că mai e câte un confrate întru Hubertus, care, din motive binecuvântate, când primește prețioasa noastră revistă, n'o destramă «de fir-a păr».

Să trecem acum și să vedem împreună care ar fi soluția problemei pusă de D-sa, privitoare la «Maladiile parazitare».

De comun acord cu D-sa, știu și eu că noțiuni în această direcție sunt absolut necesare pentru completarea cunoștiințelor confratilor noștri vânători și mai ales pentru binele celui mai bun tovarăș al nostru — câinele.

Dar, mi se pare că ar urma să monopolizăm revista pentru a putea satisface dorința D-sale, tratând chestiunea după planul didactic al tratatelor de medicină cu subtitlurile: etiologie, simptomatologie, profilaxie și tratament așa cum crede D-sa că s'ar putea stârpi răul din rădăcină.

Nici nu știu dacă am putea vorbi de o profilaxie propriu zisă în acest domeniu tot așa de ușor cum s'ar putea vorbi de un tratament; căci dacă ne este aproape întotdeauna extrem de ușor să debarasăm organismul câinelui nostru de oaspele — parazit care-i periclitează buna stare, apoi nu tot așa de ușor vom putea feri câinele nostru de contactul cu un câine bolnav și mai puțin îi vom putea înfrâna perversiunea instinctivă, tendința neînfrânilă de a mirosi și linge chiar, tot ce-i apare în raza simțului olfactiv. Ori noi știm că *toată profilaxia s'ar mărgini, după regulile bio-patologiei, la a stârpi germenul cauzal sau a preîntâmpina contagiunea.*

În materie de parazitoze, ambele aceste deziderate științifice sunt aproape imposibile de realizat, chiar dacă toată lumea vânătorească ar porni cea mai aprigă luptă contra acestui flagel.

Soluția problemei, deși în urma acestor afirmațiuni ar apare ca irealizabilă, trebuie să convenim totuși a vedea că nu e tocmai așa greu de găsit.

Natura a fost înțeleaptă și a pus în fiecare ființă arme proprii de apărare, mijloace de luptă pe cari nu întotdeauna le putem vedea, dar existența lor trebuie s'o admitem ca atare, după rezultatele finale. Aceste mijloace proprii de apărare sunt în strânsă legătură cu: *buna stare de sănătate a ființei considerate și cu vârsta.*

Pentru oricare viețuitoare în general și pentru câinele nostru în speță, copilăria plus o proastă stare generală formează cauze ajutătoare grefării germeilor nocivi, cauze cari favorizează dezvoltarea boalelor, oferind acestora un teren de luptă lipsit de apărare.

După principiul de bio-patologie enunțat mai sus, dat fiind imposibilă distrugerea radicală a agentului-cauză, toată profilaxia s'ar mărgini la *a preîntâmpina contagiunea*: căci din clipa în care infecțiunea s'a produs, intervențiunea noastră devine tratament.

Ar urma deci ca o concluzie care se impune, că toată profilaxia s'ar mărgini, — groso-modo — la două mari deziderate: suprimarea copilăriei și buna întreținere a ființei ce ne interesează, câinele.

Primul deziderat fiind irealizabil, copilăria fiind o fază naturală din evoluția oricărei vietăți, problema, departe de a se îngreuna se simplifică totuși și iată de ce:

Până la un an, când dezvoltarea fizică a câinelui poate fi socotită ca terminată, pensionarul nostru se găsește, sau ar trebui să se găsească aproape permanent sub observația noastră. Toate cauzele de contagiune deci, ca: alimente infectate, contactul cu câini bolnavi, etc., etc. ne sunt direct imputabile.

Dacă din contră vigilența noastră continuă nu a dat ocazie la astfel de accidente și dacă pe deasupra, alimentația și îngrijirea generală a locuinței și locatarului, vor crea acestuia condițiuni de viață cât mai bune și deci o rezistență organică satisfăcătoare, mă îndoiesc dacă în astfel de condițiuni, cel care le va respecta, va avea a se plânge de vreo maladie parazită.

Iată cum, împreună cu D-ta, am simplificat problema

cât mai mult posibil, pentruca soluția ei să fie cât m ușor înțeleasă și deci aplicabilă de majoritatea confrăților noștri vânători.

Cât despre *parazitozele vârstei adulte*, chestiunea are cu totul alt aspect, fiindcă aici profilaxia rămâne aproape lipsită de eficacitate, maladiile apărând ca accidente subite, neprevăzute, în ciuda celor mai scrupuloase îngrijiri ale stăpânilor. Aici, deci, tratamentul e singurul punct care ne interesează; dar despre acesta am vorbit altădată.

Nu contest folosul real pe care l'ar putea aduce un tratat complet în acest domeniu; dar, fii bun, te rog, și spune-mi câți din membrii marei noastre familii a vânătorilor, l'ar ceti? Fiindcă la baza întregii stări rele a vânătorei în țara noastră, stă o maladie cronică destul de gravă în urmări, indolența și nepregătirea.

Eu însumi am fost refuzat cu vehemență de un camarad vânător, căruia m'am oferit să-i prescriu un tratament pentru câinele său suferind de o parazitoză.

— «Ia lasă-mă, D-le, cu medicina D-tale! Li dau eu odată de două ori, usturoi pisat amestecat cu oțet și o să te chem să-ți arăt că face mai mult decât toate leacurile D-tale dela spițarie!»

De chemat nu m'a mai chemat, dar cățelul, un frumos «Gordon», i-a murit după prima administrare de amestec presupus vermicid.

Cine are urechi de auzit, să audă!

ORNITHOLOGICE

Secția Ornithologică a Oficiului Vânătorilor Regale, mulțumește pe această cale tuturor, colaboratorilor zeloși care au contribuit la inelarea pasărilor, pentru datele ce au trimis.

Roagă în acelaș timp să binevoiască a înainta cel mai târziu până la 15 Martie a. c. o notă de inelările făcute și necomunicate până acum.

Acestea sunt necesare, deoarece trebuiesc neapărat trimise spre control, diferitelor Centrale ornithologice.

Conducătoarea Secției, Ornithologice
a Oficiului Vânătorilor Regale,
SILVIA SPIESS

EFECTUL UNUI GLONȚ MODERN

de Maior SCHNEIDER-SNYDER

A CEST ȚAP (vezi fig.) de 31 kgr a fost împușcat cu o armă Mannliher — Schönauer, făcută pentru cartușul U. S. A. Springfield Cal. 7.62 mm, cu glonț „Torpedo” blindat, având vârf ascuțit de aramă și expansiv. Glonțul a prins în plin omoplatul drept și a eșit prin omoplatul stâng, cauzând la eșire un „Ausschuss” de mărimea aproximativă a unei șepci de aviator. Glonțul cartușului Springfield are 10.8 grame, o viteză inițială de $V_0 = 833 - 841$ msc, o energie $E_0 = 382 - 422$ mkg., iar cartușul 8×60 Magnum un glonț de aceeași construcție de 12.1 grame cu $V_0 = 888$ msc, $E_0 = 486$ mkg. Traectoria de 200 m. a cartușului Springfield având o cordonată de 7,5 cm., iar a cartușului Magnum 8×60 de 6,3 cm; din punct de vedere balistic și al eficacității glonțului (proectilului) pot fi considerate ca egale.

Cum se știe Arma Mannliher — Schönauer este con-

fecționată cu o țevă de 60 cm lungime pentru amândouă cartușele rămânând totuș cea mai îndemânatecă dintre toate carabinele făcute pentru astfel de cartușe de mare viteză. În general armele cu repetiție pentru cartușe cu mare viteză au o lungime a țevei de 68—70—72 cm., din care cauză — având în vedere și lungimea destul de considerabilă a închizătorului — devin prea lungi pentru vânătore în munți la țapii negrii. Pentru întrebuințarea cartușelor de mare viteză este inevitabilă întrebuințarea țevilor lungi (60—68—79—72 cm), prin urmare vânătorul a cărui armă cu repetiție devine prea puțin îndemânatecă în munți, trebuie să ia sistemul basculant. În țara noastră, după cum știu eu, posedă Domnii Gh. Dunka și Victor Ajtay câte un Schönauer pentru cartușul Springfield, iar autorul, Springfield original pe care l'am primit dela prietenul meu Căpitanul Vătămanu Alecu. Acest încercat vânător de munte, specialist la țapii

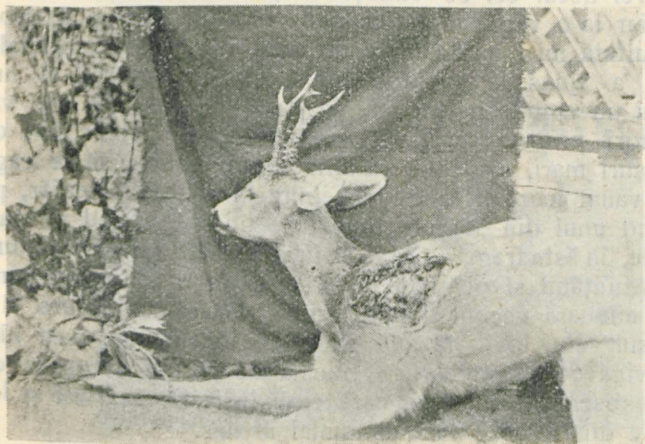
negrii, a vânat mulți țapi capitali în munții Făgărașului cu acest Springfield și cu splendidul dublu express Holland & Holland Cal. 303. pe care l'a primit cadou de la M. S. Regele Carol II-a. Căpitanul Vătămanu, posedând și un Halger Magnum Cal. 7 mm., pe care l-a întrebuințat tot cu mult succes în munții Făgărașului, ar fi unul care ne-ar putea spune părerile lui, referitor la aceste cartușe, dar și referitor la întrebuințarea la munte atât a armelor de repetiție cât și a celor basculante. D-l Căpit. Vătămanu posedând și o bogată colecție de fotografii despre vânatul ucis de el, prin publicarea acestora, comunicările devin și de mai mare folos. D-nii Dr. Gh. Nedici și Dr. C. Alexianu favo-

deasemenea cu bogata D-sale experiență despre cartușele 9.3×74 și 8×60 Magnum, deși D-sa este un „Drillingmann”.

Țara noastră este țara vânătorului nobil, vânătorii noștri posedă trofee capitale și experiențe vaste despre armele întrebuințate, din care numai din întâmplare citim ceva în sărmana noastră revistă, care prin articolele și fotografiile lor, ar putea să devie mult mai bogată decât revistele germane. Să fiți siguri, că vânătorii germani n'ar sta în rezervă, dacă ar fi în posesiunea acestor trofee și experiențe. Trebuie să înțelegem odată, că numai prin colaborarea celor în cauză putem da revistei un conținut bogat și variat, cum au revistele străine. Avem și pictori, slavă Domnului, pe D-nii Mantu, Kimm, Schweitzer, cari cu desaturile lor splendide și corect vânătoarești, întrec cu mult desaturile comunicate în revistele germane, engleze, franceze. Inșă ce vedem din toate acestea în sărmana noastră Revistă!?

D-l Inspector Emil Witing a scris o carte care a făcut senzație în literatura cinegetica germană, fratele D-sale la fel; D-l Colonel Spiess a scris istoricul Gurghiului tot pe nemțește. Toți tac, împreună cu D-nii Dr. Negrilă Valer, Octavian Stoichița, Jeronim, Colonel Micu și în capul tuturor e Petre Popovici. Toți păstrează experiențele lor pentru ei, împreună cu trofeele lor capitale ca piei de urși, coarnele de cerbi, de țap negru, de țap roșu și colții de mistreț de pe pereții lor. Numai din revistele străin aflăm ceva despre toate acestea, că am câștigat premii la Lipsca, la Berlin etc. D-l Petru Popovici, cele mai în drept să scrie despre urs, păstrează manuscrisul „Istoricul ursului” în sertar. D-l Dr. Philipovici mi-a dat mai multe fotografii (urs, mistreți, răs etc.), decât cum am văzut comunicate în Revistă. Și să mai spună cineva că n'am putea ridica revista noastră cel puțin la nivelul revistelor germane, dacă, ar colabora toți! D-l Florstedt Alexandru a scris o carte întregă despre fostul lui teritoriu din munții Făgărașului — dar ce citim despre acest teritoriu de actualul posesor, D-l Emil Schmutzler; ce citim despre Făina a D-lui Nedici, despre fazaneriile Epurești, Ghimpați etc. etc.?

Ce putem citi despre delta Dunărei? — Da, despre asta putem citi o carte germană! Iată, până unde am ajuns, de la glonțul cu mare viteză și restul, îl las la aprecierea celor în cauză! Trei, patru oameni, nu putem face o revistă cu un conținut bogat și variat.

Locul de eșire al glonțului expansiv se vede la omoplatul și capriorului.

sizează arma Brennecke de 8 și de 7 mm. la cerb, urs și mistreț și au împușcat cerbi cu coarne de dimensiuni enorme; având experiență bogată referitor la eficacitatea acestui cartuș.

Fac un călduros apel celor trei români, cari stau prea în rezervă cu comunicarea experiențelor căpătate în cursul atâtor ani, să binevoiască a eși din rezerva aceasta păstrată până acum. D-l Pincas este singurul din țară, care are mufloni pe teritoriul D-sale., din care a împușcat câteva exemplare frumoase, cât știu eu, tot cu Brennecke de 7 mm. Premii a câștigat D-sa la Lipsca, de cetit încă n'am cetit de D-sa nici măcar un cuvânt în revista noastră. Amicul Gh. Pătrașcu tace

55 DE ANI, DE VÂNĂTOARE

(AMINTIRILE COLONELULUI A. R. de SPIESS)

Directorul Vânătorilor Regale
(urmarea I)

în românește de G. Lehrer.

RIMA MEA prepeliță! „Vezi, dacă ochești?” spuse tata, căruia îi părea rău în mod evident, că-i luase mâna înainte. Uitate erau sentimentul de onoare militară și palma. Călcam mândru cu prepelița mea vie spre casă, pe când tata avea atunci atârinate de geantă 36 de bucăți.

Dela Tarnopol, se mută regimentul în Boemia, în vreme ce eu posedam deja o armă Lancaster cu care mă exercitasem destul de bine la potârnicile de pe cultuile de sfeclă și cartofi. Aci am avut și ocazia, în timpul vacanței de crăciun, să fac prima vânătoare de epuri în pădure, la Principele Schamburg-Lippe, lângă

Ratiborsitz. Cele mai frumoase și variate au fost însă vânătorile de toamnă și iarnă din jurul Lembergului, unde ca sublocotenent tânăr, abia eșit din Academia dela Neustadt, petreceam concediul la tatăl meu, care pe vremea aceia, era comandantul Rgt. 55 de infanterie „Contele Condrecourt”.

Nobilimea poloneză din împrejurimile Lembergului, care era iubitoare de oaspeți și foarte gentilă, se întrecea atunci să aranjeze vânătorile, cu rezultate cât mai mari și cât mai frumoase.

Se întâmpla foarte des să ia parte la vânătoare, chiar doamnele din nobilime, fie călare, fie în sanie, luând

parte activă la goanele de vulpi, ce se făceau cu ogari. Erau clipe de neuitat, când sania tăia deodreptul peste câmp, sărind peste gropi și peste dâmburi, după vulpea gonită de „barzoi“.

Galiția era dealtfel, vânătoarește, o țară fericită în vremea aceea. Tablouri admirabile de vânat, înfrumusețau sfârșitul vânătorilor. În deobște erau și foarte multe vulpi, deși erau epuri și potârniche cu duimul. Galiția era pe atunci singura țară în care vulpile se bucurau de ocrotire perfectă în perioada de gestație și reproducție. Din fericire strichnina înșelătoare, încă nu era modernă. Pe atunci erau oameni mai buni. Vulpea, era în Galiția un vânat cu blană foarte simpatic și prețuit.

Maiorul Berger și Maiorul Spiess la o excursie vânătoarească.

Mi-aduc și astăzi aminte cu plăcere, că fusesem așezat la o vânătoare mai departe, având în vedere că eram vânător tânăr și tocmai la mine au venit pe rând cinci vulpi, din care am ucis patru.

Pentru mărimea și frumusețea trofeelor, căprioarele galițiene erau pe vremea aceea renumite, deși erau multe vulpi și mulți mistreți. La Roman Potocky, unde am luat parte la o vânătoare de mistreți și unde porcii au fost în prealabil ademiniți cu cadavre de cai, au scăpat printre bătaiași și vânătorii care trăgeau cam pe alături, peste 40 de bucăți.

Pe băncile școlii, lângă mine, la Academia militară Thereziană, ședea un secui tânăr; el era actualul general ungar Arpad Bora de Szemeria, care mi povestea mereu în culori exaltate, frumoasa lui patrie transilvăneană, despre pădurile și urșii de acolo. Iar când era în bune dispoziții, cânta cu vocea sa frumoasă de bariton, cântecul „Ich Schiess den Hirsch im wilden Forst“ (care s'ar traduce cam astfel: „Vânez cerbul în codrii sălbateci“) iar tot atât de emoționant era și imnul „Transilvania țară binăcuvântată, țara belșugului și a forței“. Mulți camarazi lăsau curioși cartea departe, ascultând aceste versuri, pe când eu entuziasmat de povestiri și cântec, dospeam în suflet hotărârea din ce în ce mai puternică ca după terminarea cursurilor din Academie, să mă mut la un corp de trupă în patria plină de păduri și de legende a lui Bora. Dacă nu mi-a reușit să fiu mutat la Bat. 23 vânători din Ciuc, acolo unde mă chema dorul pentru codrii, soarta mea bună mă duse la Rgt. 64 inf. dela Orăștie, un oraș mic și simpatic, așezat între râul Mureș și povăreșurile de Nord ale Carpaților împăduriți. Aci am

găsit o populație foarte prietenoasă față de militari, care se compunea din trei națiuni: Sași, Unguri și Români, în mijlocul cărora se găseau mulți vânători, ce se însărcinau să conducă pe sublocotenentul nou nou, prin pădurile dinprejur sau prin zăvoaele și marea de stuf de pe marginea Mureșului.

La vânătorile acelea, aveam de obicei înșărcinarea, fie să conduc copoii bătaioși și nedisciplinați, pentru a-i libera în vre-un anumit colț al pădurei, fie să duc la lessă câinele de aret; pe motivul — așa se spunea pe atunci: — „cine vrea să ajungă un adevărat vânător transilvănean, trebuie să înceapă dela capăt uciniția“.

Eram luat și la vânătoare de mistreți, dar nu ucideau porci decât cei ce cunoșteau ținutul. Am fost invitat chiar la o vânătoare oficială de urși în pădurea Romoz, neuitată mie, însă cum e de regulă la vânători oficiale, nu a ajuns la vânători nici urs, nici porc, ci numai un epuraș nevinovat, în care au tras cei doi vânători printre care voia să treacă, cu încărcături de poșuri mari, așa cum era obiceiul pe vremuri să se tragă în vânat mare. Rezultatul: epurașul a scăpat teafăr, pe când unul din țărani țintași se ținea înjurând pe nas. „Ce, în așa tragi?...striga el furios vânătorului de alături, amenințând și ocărând pe concetățeanul său, până când se adună vecinii din ținători, scoaseră sburătura din nasul celui lovit, făcând pace. Realmente nu avea nici o vină cellalt, deoarece bucata de plumb ricoșase de pe șoseaua uscată pe care erau înșirați vânătorii și lovide din fericire vecinul uumai în nas.

George Bonta din Valea Viștișoara.

Ar fi putut să i se întâmple și lui acelaș lucru, pentru că lovitul făcuse la fel, o gaură în mijlocul drumului.

După ce mi se mai întâmplă într'o zi, când vânam cu un pădurar în aceeaș pădure Romoz la sitari, ca acela să-mi rupă patul armei ștergându-mi încărcătura pe lângă corp; când apoi altădată tot un pădurar care vorbea cu mine alături, a fost ucis de un glonț rătăcit tras de un țaran vânător; înșfârșit când mi se întâmplă ca un glonț să-mi găurească chipiul ofițeresc, am considerat că uciniția cu alți vânători este terminată și în conformitate cu principiul „Om, singur te faci“, am evitat toate vânătorile în societate, avizându-mă numai pe propriile mele puteri. Mi-am procurat un pre-

pelicar care să fie numai al meu, o buhă a mea și mai târziu câțiva copoi de mistreți.

Invățasem totuși în prima și a doua garnizoană din Transilvania: Orăștie și Sebeșul Săsesc, multe din arta vânătoarei așa cum se cunoștea pe atunci, putând însemna tablouri interesante de vânat mic, printre care chiar trei vidre. Siguranța mea personală însă mi-era prea prețioasă, în cât să continui a mă expune cazurilor de nenorocire. Vânam deci de aci înainte singur, fie cu câinele la picior, fie prin apropiere.

Ion Folea Arpășan, autorul și George Onița Budac din Cârțișoara. Ultimul este acela cu care autorul a ucis capra neagră în pârăul de la stână, caz ce va fi povestit mai târziu.

Cu mult înainte, în special pe timpul marilor serbări care comemorau 700 de ani dela colonizarea Sașilor, în Ardeal ocazie în care a luat parte la cortegiul festiv și carul grupului de vânători cu un urs împăiat, auzisem vorbind de un vânător renumit din Sibiu, care printre altele vânașe și ursul pentru cortegiu, în pădurile Porcești din apropierea Sibiului. Era Lt.-Col. Berger din Reg. 31 Inf. care-mi fusese descris ca turist și vânător de frunte. În mod natural se născu în mine dorința, să cunosc această figură vânătoarească. Zis și făcut! Un scurt concediu mi-a fost acordat de comandantul meu atât de binevoitor, Cordier V. Löwenhaupt; mi-am luat carabina tiroleză în spinare, m-am urcat pe bicicletă cu o roată mare și astfel o pornii între cer și pământ din Deva prin Sebeș, la Sibiu, pentru a mă prezenta vechiului maestru transilvănean în arta cinegetică.

Berger primi cu amabilitate pe camaradul său tânăr. Am găsit adăpost în căminul său de burlac și astfel trecură în discuții multe ore plăcute în vreme ce se înfiripau legăturile unei prietenii ce se năștea.

Înboldit de propunerea sa, se născu în mine dorința să fiu mutat la Sibiu, pentru a putea împreună cu el, să cunosc vânătoarea nobilă în munții dela graniță.

Dorința mea trebuia să se îplinească pe curând, grație unei personalități militare sus puse din ministerul de război. Pe ziua de 1 Mai 1889, am fost mutat la Rgt. 31 din Sibiu. Înainte de a-mi găsi o locuință convenabilă m-am mutat la prietenul Berger și dacă se organiza vre-o excursie turistică sau era vre-o vânătoare, plecam împreună.

Toamna auului 89 aduse cu ea multe evenimente cinegetice. Mai întâi am pornit împreună la capre negre, pe teritoriul care ne era cu totul la dispoziție și care se compunea din munții Arpas, Arpășel, Bulea, Valea Doamnei și Laita din masivul Făgărașului, pe atunci proprietatea Contelui Samuel Teleki, actualmente al Statului. Cel ce cunoaște vâile acestea colosale sub raportul vânătoresc, știe să le și prețuiască. Pentru Conte Samu Teleky nu aveau nici o valoare. Gurghiul pe care-l

arendase, era mult mai aproape de castelul său de reședință Saromberke. Afară de asta, din pricina conformației sale nu era indicat ca turist alpin, pentru aceste ținuturi de stânci abrupte.

În urma rugăminții noastre de atunci, adresată administrației moșiilor contelui din Streza Cârțișoara, ni se acordase dreptul de vânătoare pe 5 munți fără nici o restricțiune. Pentru motivul că vânătoarea și alpinismul nu luaseră avânt, în regiunea aceea, noi eram singurii vânători orășeni, deoarece pe acolo nu vânau decât cunoscuții vânători țărani sau mai bine zis braconierii: Târcea, Daneș, Folea și Gheorghe Budacu precum și ciungul Ion Șitoianu din Valea Topologului-Argeș, un vânător priceput de capre negre, căruia odată i-a făcut explozie arma prea încărcată rupându-i mâna stângă, astfel încât ginerele său îi purta flinta în expedițiile sale vânătoarești. Nu era de mirare că porneam cu plăcere cu ei la capre negre și urși, profitând de orice ocazie, având în vedere că sus menționații cunoșteau terenul la perfecție și aveau veșnic nevoie de carne.

Multe trofee am cucerit Berger și cu mine, fie în vânătorile ce le făceam în comun, fie atunci când plecam despărțiți. Pe vremea aceea, mijloacele mele pecuniare îmi permiteau să întrețin un serviciu de informații vânătoarești răspândit în toate părțile muntelui, astfel că mi-era ușor ca de îndată ce primeam vre-un raport favorabil să încalce pe cal sau pe bicicletă — erau moderne cele cu o roată mare, de puteai să sbori din regiuni mai înalte pe pământul tare — spre a ajunge la locul dorit. Ceiace mi-a reușit și ce am vânat, poate nu are atâta farmec, voi povesti mai bine pe rând două întâmplări care au fost foarte interesante însă fără rezultat.

Era la 10/10 1889. Berger și eu căutam împreună pe versantul de Vest al Arpașului mare, în timp ce Gheorghe Onița Budac, morocănos ca întotdeauna — de data asta uitasem să-i aducem obișnuitul tutun — luă pe „Werweiss“ copoiul sticlărilor Ratz și plecă cu el.

Pe la ora două după masă auzim pe „Werweiss“ chefnind și puțin după aceasta pe Budacu trăgând asupra unui țap, care plecă în viteză.

Ion Dinei din Gurasăului cu căpriorul vânat de autor.

Seara la stână, Gheorghe era și mai posomorât. Noi știam de ce: scăpase un țap de capră neagră.

Pentru ziua următoare proiectasem o vânătoare împărțită. Prietenul Berger trebuia să o apuce pe versantul de răsărit și eu pe cel din apus. Zis și făcut. Gheorghe, și cu mine urcasem o bucată bună, când pe neașteptate văzui pe „Werweiss“, copoiul care scăpase ordonanței mele din stână, alergând după noi. Nu prea eram încântat de asta și încercasem să-l prindem, dar el ne ghici intenția și intră bătând din coadă în lăstăriș. Su-părați că ne va strica probabil vânătoarea, continuasem urcușul.

(va urma).

O VÂNĂTOARE FRUMOASĂ ȘI NEAȘTEPTATĂ IN ESTUL LACULUI TANGANYKA

de Principe GEORGE-VALENTIN BIBESCU

SGOMOTELE PREMERGĂTOARE zilei mă deșteaptă ca în fiecare dimineață. Este un freamăt care parcurge toată tabăra înainte de deșteptarea generală; în curând focurile ascunse sub cenușă sunt inviorate și lumina lor alungă cu desăvârșire lenea care mă reține încă în pat. Mă îmbrac repede, pe când mi se încălzește cafeaua, și plec, precedat de cei doi vânători ai mei și urmat de cei șase hamali negri.

Drum în Africa Equatorială.

E cu neputință să descriu frumusețea acestor dimineți africane, limpezimea aerului, coloritul plantelor, cari iau, sub roua îmbelșugată, o altă tonalitate; arbuștii și tufișurile, cari ziua sunt de un cenușiu peste tot același, par niște smaralde cu nuanțe de stânjenei, sub cele dintâi raze ale soarelui. În curând căldura, evaporând roua, va readuce totul la uniformitatea cenușie și monotonă.

O Girafă în rezerva din Kenia. Se va observa gâtul girafei proiectat pe muntele din fund.

Mergem întâlnind urmele proaspete ale unui elefant, însă a trecut pe acolo de cel puțin cinci sau șase ore, și merge repede, judecând după lungimea pașilor. Nu-l urmărim. Alte urme se încrucișează, și când ajungem în vârful unui deal, văd pe povârnișul din fața mea o antilopă—elan. Ne sfătuim: nu e cu putință să mergem deadreptul la ea, vântul nu e prielnic. Deci las pe toți oamenii mei acolo și cu doi vânători, mă duc să înconjur

dealul. Este un drum de cel puțin un ceas, destul de greu. Numai de n'ar fugi antilopa înainte de a ajunge noi acolo! Insfârșit, trebuie să încercăm. Drumul e greu, dar înaintăm repede, ne apropiem de locul unde se află antilopa; acum vântul e foarte bun. Cu mare băgare de seamă, ne strecurăm; dar e în zadar, căci curând găsim urmele animalului, care n'a vrut să ne aștepte!

Mânios întâiu, dar în curând resemnăt, cobor în vale ca să-mi ajung oamenii și să le fac semn de departe să coboare și ei. Merg înainte, gândindu-mă

În brusă spre bivoli.

numai la elanul care a fugit, când deodată, văd printre tufișuri o masă neagră, care urcă din vale către noi. Și vânătorii mei au văzut-o. E o turmă de cel puțin două sute de bivoli, care a fost stârnită spre noi de către oamenii noștri, cari coboară răzând celălalt povârniș, fără să bănuiească ceva.

În marș la Vânătoare.

Turma s'a împărțit în două și prima parte, cea mai apropiată, urcă un deal în fața mea, la o sută de metri, cel mult; a doua vine drept spre noi. Ce noroc că am luat cu mine Expressul meu 450! Ne adăpostim după un tufiș, ca să ne ascundem

și să așteptăm. Turma se apropie și disting un taur uriaș, care merge în fruntea turmei. Capul lui e enorm. Il condamn la moarte. De la o sută de metri, e o țintă formidabilă. Ii trimet un glonte Mauser 7,64 la încheetura umărului. El se împiedică, cade, se ridică și se învârtește. Un al doilea glonte al aceleași puști, il face să se împiedice din nou: apoi pleacă în goană către fundul văii, unde dispăre, fără a-mi lăsa vreme să trag a treia oară. La auzul detunăturilor, cele două turme s'au oprit și văd prin tufișul apărător un alt taur, măreț și acesta. De data aceasta trag cu Expressul meu dela vre-o 50 m. Bivolul mugește și cade. O mare turburare se arată în cele două turme și am norocul să ucid pe loc încă trei exemplare frumoase. Turma e pe fugă. Mergem să căutăm vânatul ucis și pe cel dintâiu, care, după rănilile pe cari le are, nu poate fi departe. Ii găsim urma pașilor cari intră într'un desiș, la vreo 50 m. mai la vale de locul unde suntem noi. Il vom înconjura îndată, după ce ne vom fi odihnit și vom fi mâncat câte ceva repede.

Sunt aproape orele 11 și soarele arde puternic. Hamalii mei m'au ajuns. Ne așezăm să mâncăm.

O gârlă în Africa Equatorială.

Ei sunt încântați de cantitatea de carne pe care o vor duce acasă: patru animale superbe la pământ, și al cincilea nu poate fi departe. Scot o bucată de pesmet, brânză, câteva banane. Incep să mănânc, având lângă mine Expressul meu 450. Abia avusesem timp să iau a doua îmbucătură, când desișul din fața mea se deschide ca o floare și primul meu bivol ese, măreț. La pas, schiopătând puțin, el urcă dealul, la o sută de metri. Sunt atât de uimit și priveliștea aceasta mă copleșește atât de puternic, încât uit că trebuie să trag, dar aceasta numai pentru câteva clipe. Imi iau pușca și încep să trag ca la țintă. Monstrul primește șase gloanțe expansive cal. 450, toate bine plasate. În sfârșit, la al șaselea, el se întoarce și pornește drept spre noi, ca o locomotivă în plină viteză. Cred că va traversa ca un bolid desișul care ne desparte și ne va ataca și, mă întreb, cum îl voi opri. Negrii s'au și urcat pe copăceii subțiri cari sunt pe lângă noi și stau atânați de ramurile gata să se rupă, ca niște smochine coapte. Monstrul ajunge la desiș, se oprește și stă atât de nemișcat, încât dela 30 m. nu isbutesc să-l văd nici cu ochianul. În sfârșit, unul dintre vânători, făcând un ocol mare, ajunge pe un promontoriu deasupra desișului și de acolo face să cadă o ploaie de pietre. Dar care nu ne e mirarea, când în locul pe unde eșise primul taur din desiș, un alt bivol se ivește și acesta foarte

frumos, dar nu atât de mare ca cel dintâiu. Am norocul să-i sfărâm coloana vertebrală cu un glonte plasat lângă cap. Dar unde e bivolul cel dintâiu? Bombardamentul continuă fără rezultat. Unde se ascunde? Desișul are 30 m. lungime pe 15 lărgime, și un bivol doar nu e lucru de nimic! Mă dau puțin mai la o parte și sfredelesc desișul cu binoculul. În sfârșit il văd: așteaptă nemișcat, conștinându-se cu rădăcinile enorme ale unui copac, rezemat și susținut de ele. Ii văd umărul drept. Suntem la o distanță de cel mult 40 m. unul de altul. Nu pot să nu-l nimeresc! Trag cu siguranța

Bivol capital ucis de autor.

că va cădea pe loc; Cum trag totdeauna cu amândoi ochii deschiși, văd intrând glonte și sângele țâsnind imediat. Bivolul face un salt într'o parte și pleacă într'o goană nebună către fundul văii unde, din fericire, nu e nimeni. El trece pe la 20 m. de mine, iar eu îi trimet un al doilea glonte în umăr. Bivolul își încetinește mersul, mai face doi pași, mugește și se prăbușește.

Al doilea bivol capital vânat în aceeași zi cu ceilalți cincidecâte autorul articolului, Principele G. V. Bibescu.

Toate cele unsprezece gloanțe il nimeriseră și toate erau bine plasate. Numai când îi făcurăm autopsia, imi putui da seama de efect: aproape toate gloanțele mele, afară de ultimul, făcuse explozie înainte de a atinge organele vitale, decât numai prin țândări, cari nu erau mortale decât cu timpul; cât despre ultimul glonte, el sfâșiasse inima. Deoarece făcuse același drum ca precedentul, el explodase mai adânc. De aci am tras concluzia că bivolul trebuie vânat cu gloanțe pline, având în vedere puterea mușchilor cari apără organele vitale ca o cuirasă.

DIN TOAMNA TRECUTĂ

de SOLITARUL

CU ACCELERATUL de seara sosim la Constanța. Arma și sacul de vânătoare la spinare, iau la braț pe amicul Lică, pornind printre vagoane și cucoane, spre taximetrul Ford din fața gării. Ajungem repede la fratele Georgică, mare avocat în urbie, care lăsase vorbă să ne ospătam la el, ca la noi acasă, el fiind obligat să plece înainte cu organizarea vânătoarei de porci la Polucci-Guzgun. Un curcan rumen stropit cu cele de cuvîntă, ne culcă iute în așternuturile moi. La trei dimineața Dr. Calderimi și P. Isidoridi sunau de zor din claxonul automobilului, la poartă.

În cinci automobile pornesc membrii Soc. „Prepeleța” dela cafeneaua vânătorilor, spre Guzugun. Presat între prietenul Lică și chimistul Calderimi mă gândeam la renumitul vânat dobrogean mă gândeam dacă la întoarcere voi putea aduce la București colții de mistreț, căroră le rezervasem locul gol de lângă masa de noapte a camerei mele, unde solitarul va continua să trăiască lângă cel'alt, mângâiat de ochii tuturor ce vor veni la mine.

Tovarășii mei de drum nu scoteau nici o vorbă și sunt sigur că nici chimistul nu se gândea atunci la formula apei din lacul Tekirghiol, nici Lică la jandarmeria lui, nici amicul Isidoridi la milioane, nici al cincilea tovarăș amicul Carp, la soția sa de acasă. Fiecare împlotea visuri de glorie cinegetică, toți cred că așteptau să-și umple plămâni de aerul curat al codrului, iar grijele, nevoile luptei pentru existență, rămâneau departe, dincolo de nourul de praf ce se ridică din spatele mașinei ce alerga spre Guzugun. Conducerea, în calitate de cunoscător, o avea amicul Carp care ședea lângă șofeur. Dă D-zeu să rătăcim drumul, clipă hotărâtoare ce deslănțue asupra amicului Carp, ironia celorlalți camarazi din mașină.

Ajungem în sfârșit la Guzugun în zorii zilei, unde fratele Georgică adunase bătaia și pornim la deal în țitori. Abia încep gonașii țipetele lor sălbătice, că și aud un foc de armă în flancul drept al vânătorilor. Urmează multe altele, aud țipete și urlete ca de indieni pe picior de războiu, din care disting un glas ascuțit care striga: Porcul! porcul!...

Vecinului meu, îi ese în țuitoare o vulpe pe care o rănește mortal, după care se scoală de la locul lui și face o mică plimbare până la vulpea rănită, făcându-i o ga-

ură cât căciula, trăgând asupra ei la câți-va pași. Se așează din nou la loc. Vecinul din stânga plictisit de așteptare răsuțește o țigare, se mișcă ba la dreapta ba la stânga până reuși să mă supere de-a binelea.

Pronosticuri bune. Aveam convingerea că nu voi vâna nimic și că dacă lucrurile vor continua astfel mă voi vedea silit să mă izolez de vânătorii constănțeni, care foarte simpatici de altfel, lăsau impresia că sunt în majoritate brânzoi, deși mi-au afirmat că au cetit adeseori Revista Vânătorilor!?

Bătaia se termină, după care urmează căutarea mistrețului rănit și care primise vre-o 20 de focuri cu tot felul de bucăți de plumb, în majoritate alice și sburături. A fost găsit în sfârșit la 2 Km. și adus într'o că-

ruță la locul de întălnire.

În intervalul acesta pornesc cu Lică prin lăstărișul și iarba înaltă de pe liziera pădurii și în mai puțin de o jum. de oră ridicăm două steluri de potârniche și un epure

Eram mulțumit că dobrogenilor nu le venise ideea să înființeze o Societate de dare la semn și că nu erau în prea mare pericol po-

IN MIJLOC SOLITARUL VANAT IN PADUREA GUZGUN, JUD. CONSTANȚA.

Membrii Societății de vânătoare „POTĂRNICHEA” din Constanța. Dela stânga la dreapta: Gh. Berea Inspector de vânătoare; P. Isidoridi; A. Mitru; M. Spoială; Virg. Șinabec; Farmacistul Mihăilescu; Ch. Calderimi; Titus Zaharia; D-na Zaharia; N. Leotsinidi; I. Curcopol; C. Vlahopol; Vet. Lt. Maior; Gh. Papazoglu; Gh. Tibacu; St. Carp; Maior Berea.

târnichele din Guzugun, care păreau a nu fi speriate de loc. Mă surprindea iarăși, că nimeni nu m-a întrebat de ce n'am tras în ele. (era după 15 Octombrie 1930).

Plecăm spre bătaia a doua. Pretutindenii urmă de porci. Sunt așezat pe un drum de pădure lângă Locot. veterinar Maior, un vânător foarte pasionat și tânăr, care ucide o vulpe și doi epuri cu multă dexteritate.

Bătaia treia mi-a dat prilejul să văd cum vânătorul din stânga mea, un țăran bătrân, trage într'un lup enorm, care trece la 5 pași de el, iar alicele fac o spărtură în brazda de iarbă îngălbenită din marginea lăstarului, pe când lupul în galop elegant trece pe lângă caili speriați ai cărușailor și dispare teafăr în pădure.

Toată lumea se adună la masă în jurul automobilelor și căruțelor și începe o discuție aprigă pentru a dovedi care este proprietarul trofeelor porcului, gândind mai toți că au contribuit cu o mână de alice sau cu câte un glonț „Brenneke” la sfârșitul său. Veterinarul face disecția mistrețului și dovedește că el murise din pricina unei bcale de ficat... (?) Trofeele au fost adjudecate Societății.

Începe să se întunece.

A doua zi avem o vânătoare oficială la o pădure din

apropriere, trebuia să ne odihnim, pentru a putea a doua zi să facem față f'arelor cu aceeași bravură.

Coborâm pe niște drumuri imposibile în sat și după ce ne găsim gazde, întreaga Societate se adună la cârciuma din capul satului unde cu glume și cântece ne petrecem o bună parte din noapte.

Norocul cel mare a fost pentru noi, faptul că Societatea era înfrumusețată de prezența D-nei avocat Zaharia care în calitate de adeptă a zeiței Diana, era printre noi și a făcut așa fel încât să nu continue discuția asupra chestiunii mistrețului, care ar fi putut ușor degenera, având în vedere calitatea vinului.

A doua zi, ca la toate vânătorile oficiale, rezultatul a fost destul de slab. Câțiva epuri și două vulpi, ucise pe o ploaie rece și o lapoviță care ne-a fost dealțul fatală la întoarcere.

Șoseaua urca o coastă cu teren argilos care făcea să patineze roțile mașinelor. Coborâm și împingem, alunecăm și noi pe terenul muiat de apă. După eforturi mari și întâzieri cari îngrijorau, avem iară drum drept. Mașina noastră însă, asemenea unui cal năruș, avea mereu tendința să pornească cu spatele înainte. Dăm înfârșit de șoseaua petruită și ajungem sănătoși la Constanța, unde trenul de seară ne duce la București. Mai venim Lică? îl întreb pe vechiul meu prieten ce-și întinsese oscioarele pe bancheta din față.

Un mormăit scurt urmat de o ușoară sforăială a fost răspunsul, iar eu în tactul persistent al roților, auzeam ca prin vis galopul unui lup mare ce pleca zdravăn, urmat de bubuituri puternice.

Astăzi am primit dela Dl. Chimist Calderimi din Constanța fotografia grupului de vânători cu care am făcut această memorabilă escapadă (fotografie pe care o reproducem). Mistrețul în etate de 15-18 ani măsurat întins avea lungimea de 2,10 m, iar greutatea circa 250 kgr. lungimea colților cca. 12 cm.

După părerea D-lui Calderimi, vânătorul care a dat lovitură hotărâtoare mistrețului este Dl N. Leotsinide. Rezultatul vânătoarei a fost pentru 11 vânători, un porc, 5 vulpi și 16 epuri.

Sunt obligat să mulțumesc Societății „Potârnicchia” pentru afabilitatea cu care și-au îndeplinit rolul de gazde și pentru care Lică și cu mine nu-i vom uita curând nici pe ei, nici disciplina ce domnește în Societate.

Cred că este bine de notat, că la orice vânătoare cu bătăiași trebuie să domnească cea mai mare regulă; trebuie ca fiecare vânător să asculte miltărește de maestrul de vânătoare; să nu se miște dela locul ce i s'a indicat; să nu fumeze; să nu vorbească; să nu tragă în porc decât cu glonț că așa este corect vânătoresc; să nu se certe nimeni pentru vânatul cucerit; iar la sfârșit, nu trebuie să se uite politețea. Bătăiașii trebuie să facă sgomot cât mai puțin; să păstreze multă ordine, astfel încât distanța dela om la om să fie mereu aceeași.

Ca încheiere trebuie arătat că nimeni nu poate pleca la vânat fără permis de vânătoare.

PENTRU COMERȚUL DE VANAT VIU ȘI UCIS

DĂM mai jos liste de firme Germane, Italiene, Austriace și Franceze care fac comerț de vânat viu și ucis, pentru a servi celor ce doresc să cumpere sau să vândă.

FRANȚA

Vânat pentru reponat.

André Duquesne à Montfort-Sur-Isle (Eure)
C. Lecoq et fils, 192, rue de Liile, la Madaleine (Nord)
A. Masson à la Ferte-Milon (Aisne)
Petit et Hugot d^o
Marcelir Poinboeuf, à Chaon (Loir-et-Cher)

GERMANIA

Import de vânat și păsări.

Geflügel Import G. m. H., Leopold Spitzer, Berlin C. 25, Dirksenstr. 51.
Gebr. Waissbrod, Berlin C. 25., Panoramast. 1.
Georg Friese & Co., Berlin C. 2., Central Markthalle No. 13.
W. E. Kowalk, Berlin W. 8., Potsdamerstr. 15.
H. Stein, Berlin C. 25., Dirksenstr. 45.
Robert Schmidt, Berlin S. W. 68., Neuenburgerstr. 34.
Max Hausknecht, Berlin-Köpenick, Müggelheimerstr. 8.
Hermann Matthes, Berlin-Charlottenburg I., Kantstr. 150-a.
C. F. Lerck, Berlin W. 8., Kronenstr. 76.

Selma Bibo, Berlin C. 25., Zentralmarkthalle, Reihe 14., Stand 200.
Otto Klugmann, Berlin C. 25., Dirksenstr. 46.

Import de piei.

Gebr. Neumann G. m. b. H., Leipzig C. I., K., Fleischergasse 2.
D. J. Asriel & Co., Berlin N. 4., Chausestr. 46/8.
Georg Westendorf, Hamburg, Alsterdam 6.
Richard C. Seiler, Bremen, Buntentorsteinweg 168.
Herm. C. A. Bolle, Berlin S. 42., Prinzessinenstr. 26.

Import de blănuri.

Rauchwaren Versteigerungs-A.-G., Leipzig, Ladestr. IV.
Sealektrik Kanin Ges. m. b. H., Leipzig C. I. Nikolaistr. 20/6.
Georg König & Bruder, Leipzig, Nikolaistr. 33/7.
Gebr. Naumann G. m. b. H., Leipzig C. I. Berlinerstr. 12/14.
Vereinigte Fellhandlungen Rosenthal A.-G., Frankfurt a. Main
Jos. & Moritz Kassner G. m. b. H., Leipzig, Nikolaistr. 30/45.
Fellges. m. b. H., Leipzig C. I., Reichstr. 12.

AUSTRIA

Vânat ucis.

Eduard Baruch, Wien, XV., Thalgasse I,
Ant. Dechant, „ III., Grossmarkthalle

- Michael Dietz, Wien XII., Rasasgasse 34,
 Carl Frotzler, „ I., Trattnerhof 2,
 Alois Leiss, „ XVI., Brunnengasse 60
 Josef Leiss, „ I., Sinperstrasse 26
 H. Stein, „ II., Freilagergasse 1
 Carl Feldkirchner, Innsbruck, Anichgasse 9
 Johann Fürbass, „ Seilergasse 18
 Filomena Zack, „ Markgraben 5,
 Herlbauer, Josef, Salzburg, Marktgrasse 3
 Bauer Ana, „ Auerspregstrasse 34
 Mertelseder Michael, „ Linzergasse, 72,
 Voelter Karl, „ Markthalle 6,
 Marie Kamleitner, Linz, Kapuzinerstrasse 10,
 K. & M. Peintner, „ Zollamtssstrasse 12.
 A. Spatt, Wels, Almgrasse 0

II. Vânat viu.

- J. Gaida Wien, VI., Wienzeile 88
 E. Mayer, Winener-Neustadt, Schneeberggasse 10-14

III. Blănuri.

- Josef Brüll, Innsbruck, Anichstrasse 7,
 Michael Vrüll, Innsbruck, Anichstrasse 7,
 Johann Völlenklee, Innsbruck, Leopoldstrasse 45,
 Carl Blum G. m. b. H., Wels,
 D. Hirschfeld, Linz, Landstrasse 101
 Leop. Kammerstädter, Linz Langgasse 5.
 Fritz Schreiner, Steyr, Enge 2,
 N. Schwingshandl, Wels, Stapplatz 63
 Leo Hecht, Wien, III., Hintere Zollamtssstrasse 9.

ITALIA

Comercianți de vânat.

TRIESTE:

- 1 — Bos & Moro — Via Tor San Piero
- 2 — Dall'Oglio Giocondo — Via Solitario 3
- 3 — Lev.cci. Giovanni — Via F. Severo 72
- 4 — Püschel R. & Co. — Via Galatti 20
- 5 — Visintini: Romano — Via S. Zaccaria 3
- 6 — Vizzich Giuseppe & Arturo (per ripopolamento selvaggina via) Via Carducci 30

BÓLZANO:

- 1 — Flaim & Sandri — Piazza delle Erbe
- 2 — Pan Giovanni — Via Conciapelli
- 3 — Botter Giovanni — Via Carrettai

MERANO:

- 1 — Pietro Wanter — Portici
- 2 — Gettel Giacomo

BERGAMO:

- 1 — Gorlani Giov, Batta — Via Paleocapa 1
- 2 — Chislaberti Desare — Via XX settembre 6
- 3 — Bonacina Mario — Portici Santierone
- 4 — Loglio Giovanni — Via Zambonate 8
- 5 — Mazzoleni Mario — Piazza Pontida 28

FERRARA:

- 1 — Soc. Immobiliare Vittoria — Ariano di Mesola (Bergamo) vânat viu pentru reproducție:
- 2 — Balboni Achille — Piazza Savonarola
- 3 — Ballardini Giuseppe — Via del Turco 21

CARRARA:

- 1 — Sig. Rag. Carlo Lena — Commissione Provincia le Venatoria (Segretario)

VARESE:

- 1 — Fratelli Crespi — Angera (Varese)
- 2 — Barroni Teresa — Via Mazzini 8-Gallarate (Varese)
- 3 — Novalli Giuseppe — Sesto Calende (Varese)
- 4 — Baranzelli Fortunato — Corso Vitt. Emanuele
- 5 — Bardelli Rosa — Via Carrobbio II
- 6 — Vanoletti Cesare — Via Albuzzi 2
- 7 — Zamberletti Giovanni — Via G. Leopardi 8

FIRENZE:

- 1 — Bastogi Ilario & F. — Via Passavanti
- 2 — Ciagiotti Lodovillo & Fflo — Via S. Antonine 34
- 3 — Cozzi Antonio — Mercato di S. Lorenzo
- 4 — Fallani & Targioni — Mercato di S. Antonio
- 5 — Dita G, Fidanzini — " " " "
- 6 — Raff. Ponzecchi — " " " "
- 7 — Targioni Aurelio — " " " "
- 8 — Trevisan Agostino — " " " "

TREVISO:

- 1 — Soc. Anon. Polenghi Lombardo — Treviso

COMO:

- 1 — Commissione Provinciale Venatoria —

FÓGGIA:

- 1 — Libertino Francesco — Cerignola (Foggia)
- 2 — Abruzzese Raffaello —
- 3 — Casalguida Mario
- 4 — Solitano Gaetano — Lucera (Foggia)
- 5 — Guidone: Giuseppe — Manfredonia (Foggia)

GENOVA:

- 1 — G. Canepa & C. Soc. Anon. — Via S. Giorgio
- 2 — Maufra: Giuseppe — Via XX Settembre 26
- 3 — Soc. Anon. Molini & Invaldi — Via Crimea 1.

CATANIA:

- 1 — Luigi Quattrocchi — Via Etna 194

MANTOVA:

Vânat viu:

- 1 — Rossini Romolo —
- 2 — Commissione Provinciale Venatoria —

Vânat ucis:

- 1 — Castagna Giuseppe
- 2 — Manini Öreste

TERAMO:

- 1 — Commissione Provinciale Venatoria.

MESSINA:

- 1 — Irrera Fratelli — Via S. Martino 157
- 2 — Callegati Concettina Via L. Manara
- 3 — Dagnino Antonio — Via S. Martino
- 4 — Bitto & Caratozzolo — Piazza Cniroli

ROVIGO:

- 1 — Marcello Fusetti — Porto Tolle (Rovigo)

Vânat viu:

- Commissione Provinciale Venatoria

MILANO:

- 1 — Soc. Gandolfo Plenghi Lombardo — Via G. B. Piranesi — 18
- 2 — Adami Giuseppe — Piazza S. Stefano
- 3 — Adami Pietro & Figl — Piazza S. Stefano
- 4 — Bianchi Domenico — „ „ „
- 5 — Cattaneo Achille Via L. Canonica 42
- 6 — Guardini & Faccincam — Viale Umbria 71

- 7 — Ambrogio Pellegatta — Via Fobbette 1
- 8 — Pria Carlu — Via Gozzadini 27
- 9 — Resielli Achille Piazza S. Stefano
- 10 — S. A. Pollivendoli — Viale Bligny 46
- 11 — Azienda Fattorie Milanesei — Bagio (Milano)
- 12 — Corsi Luigi Viale Col di Lana 4
- 13 — Luigi Mascheroni — Viale Col di Lana 10
- 14 — Anconetani Augusto Josi (Ancona)
- 15 — Monti & C. Forli

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

COMUNICĂRI

Spre cunoștința membrilor noștri

Din ciclul de conferințe organizate de Uniunea vânătorilor la Radio, începem în numărul de față cu publicarea conferinței ținută de președintele nostru D-l A. Mocsonyi în seara zilei de 16 Ianuarie 1931. — Va urma în alt număr, aceea ținută de D-l G. Nedici, președintele nostru de onoare, în seara zilei de 23 Ianuarie 1931. — Tot astfel vom continua publicarea conferințelor ce vor mai avea loc, în ordinea ținerii lor, pentru a satisface și vânătorii care nu au aparate de radio.

—o—

Rugăm din nou Soc. de Vânătoare și pe D-nii membrii să binevoiască a scrie pe orice corespondență sau mandat poștal adresa exactă indicând comuna și județul. Fără acestea se nasc confuzii dezagreabile pentru toți.

—o—

PRIMIM dela d. M. Jianu, inspectorul de vânătoare al jud. Romanați o adresă însoțită de o dare de seamă în care se arată în mod amănunțit constatările și măsurile, care, de comun acord cu d. Maior Stavrescu Comandantul Legiunei Jand. Rurali Romanați, au fost luate în cuprinsul jud. Romanați.

Găsim de datoria noastră să aducem cele mai calde mulțumiri D-lui Maior Stavrescu, care nu și-a făcut numai datoria — un Comandant de Legiune având atât de multe lucruri de făcut — ci a pus suflet și dragoste în apărarea intereselor noastre vânătoarești. — Vedem în el un aliat al cauzei și idealului nostru, lucru pentru care vânătorii corecți din România îi vor păstra recunoștință.

Vor fi mulți Comandanți de Legiuni care să imite frumosul exemplu dat de D-l Maior?

Sunt mulți Inspectori de vânătoare care să urmeze activitatea D-lui Inspector Jianu?

Voi arăta câteceva din cele facute de d-lor pentru a veni în ajutorul celor ce ar dori să procedeze cu aceiași bunăvoință și dragoste pentru vânat, aducând prin aceasta un real serviciu țării, ușurându-ne și nouă, sarcina de educație vânătoarească a celor mulți.

Legiunea de jandarmi a întocmit o dare de seamă documentată din care reese că în jud. Romanați cu 260.000 suflete, există circa 10.000 de arme, iar numai 2000 dintre proprietarii lor au permisele legale. Arată apoi paguba ce se aduce prin aceasta fiscului, arată pericolul pentru ordinea publică și siguranța Statului, nu neglijează însă nici răul ce-l produce economiei naționale prin distrugerea vânatului util, care în acel județ nu mai prezintă decât un contingent de 10% față de anul 1925. Această dare de seamă a fost trimisă — după cum ne asigură D-l Inspector de vânătoare, Inspectoratului 5 Jand. Craiova, Diviziei XI Inf. și Dir. G-le a Siguranței Statului.

Suntem curioși ce măsuri se vor lua. Bănuim că politica nu va face să moară în fașe o inițiativă atât de laudabilă, căci 10.000 de voturi nu pot răsturna un guvern.

Bazat pe Legea portului armelor și pe legea vânătoarei, D-l Maior Stavrescu a dat Secțiilor și posturilor ordinul No. 44 din 8 Ianuarie 1931 și ordinul No. 370 din 18 Ianuarie 1931 în care lămurește subalternilor săi gravitatea ce prezintă pentru țară tănuitorii de arme, arătând importanța vânătoarei în economia națională. Le reamintește art. din lege îndrumându-i în modul de a proceda pentru dovedirea celor ce nu vor să țină seama de legile țării. Iar D-sa personal, își ia angajamentul să controleze după tablourile dela prefectură pe toți acei ce au avut și

au permis de purtat și posedat arme. — Trimite copie de pe tabloul prefecturii la toate posturile și secțiile de jand. din județ, etc.

Așteptăm cu încordare rezultatul acestei frumoase acțiuni care nu poate să dea greș, când în fruntea ei se găsesc asemenea oameni energici, cu dragoste de țară și de vânătoare.

Uniunea vânătorilor le aduce laude și mulțumiri, constatând că dacă Jandarmeria rurală are mulți ofițeri ca D-l Maior Stavrescu, cauza noastră e câștigată dinainte.

G. L.

Reproducem scrisoarea adresată de d-l Maior Rosetti-Bălănescu, Uniunei

Bolgrad, 10 Ianuarie 1931

Domnule Președinte,

În situația tristă de azi, când nici 1% din purtătorii de permise de vânătoare nu sunt nici membri ai „Uniunei“, nici abonați sau cel puțin cititori ai „Revistei Vânătorilor“ e evident că dacă fiecare abonat devotat al Revistei și-ar da osteneala să mai câștige cel puțin încă un abonat, sau dacă fiecare Societate de vânătoare s'ar strădui să facă prozești printre membrii respectivi, această situație tristă — și puțin ridicolă — s'ar schimba destul de repede. Cum însă vorbe fără traducere în fapt n'au decât o valoare relativă și platonice, vă trimit o listă de 6 persoane, cărora vă rog să binevoiți a dispune să li se trimită contra ramburs, cu începere cu No. de Ianuarie 1931, un abonament la „Revista Vânătorilor“.

Notez cu plăcere că toți Domnii de pe această listă fac parte din Societatea de vânătoare „Drobia“ din Bolgrad, care a arătat întotdeauna cea mai largă înțelegere a problemelor vânătoarești.

Vă rog să mă credeți, Domnule Președinte, cu cele mai bune sentimente al Dv.

Maior C. Rosetti-Bălănescu

Nouii abonați: D-l Sublocotenent Atanasiu Nicolae, Reg. 3 Vânători, Bolgrad; D-l Dr. Culev Alexandru, str. Cuza-Vodă 163, Bolgrad; D-l Jeleascov Alexandru, str. Magaziei 125, Bolgrad; D-l Căpitan Boranescu Mircea, Reg. 22 Art., Bolgrad; D-l Jurju Spiridon, str. Ialpuș 55, Bolgrad.

Dacă fiecare membru al Uniunei ar proceda la fel, am fi în curând o organizație puternică, am dispune de mijloace proprii pentru împlinirea idealului nostru. Aducem în mod oficial calde mulțumiri d-lui Maior Rosetti-Bălănescu, care nu este la prima dovadă pe care ne-o dă, despre interesul ce ni-l poartă.

Am fi mulțumiți — după cum am mai arătat — dacă fiecare abonat ne-ar mai aduce încă unul, nu șase abonați cum face D-l Maior.

—o—

D-l Victor Mihăescu Caracal, ne trimite un inel găsit la o bufniță, ucisă în com. Preajba-Romanați. Inelul purta No. 1058 al Stației ornitologice Helgoland. S'a avizat centrala noastră ornitologică Sibiu.

—o—

Publicăm mai jos, pe rând, numele tuturor Societăților de vânătoare din întreaga țară, afiliate la „Uniunea Vânătorilor din România“, împreună cu numele membrilor lor.

SOCIETATEA DE VANATOARE „MISTREȚUL“
COM. DUMBRAVENI, JUD. CONSTANȚA

Lista membrilor Societății: Garabet Agopian, președinte; Ovanez Kricorian' casier; Mihalache Neacsu, secretar; Teodor Similian, cenzor. Membrii în comitet: Ion Boșneag, Marin M. Spă

taru, Marin Bibiloiu, Ion P. Utupan; membrii: Ion M. Stoica, Tudor Mihalache, C-tin C-tinescu, Radu Bădescu, D-tru Militaru, Neagu Mircea, Ilie Mares, Anton Tăroiu, Stoica Nedelea, Ioniță Dode, Mihai D. Lazăr, Ion S. Danciu, Ion Mirea, Ion Dobrin, Voicu Banică, Ion Resmeriță, Petre Trașcă, Lazăr Mirea, Ilie N. Stoica, C-tin Șoavă, Enache Vârtej, Ion V. Spătaru. Radu Dumitra și Ghiță Pistol.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „ZIMBRUL“
DIN CÂMPULUNG BUCOVINA**

Lista membrilor Societății: Bucur Vasile Dr. inginer, Boiciuc Vasile, Coca Vasile, Forgaci Ion, Giosan Constantin, Glas Arnold, Hoffmann Arthur, Moroșan Anton, Priscornic Gheorghe, Popescu Ioan, Rusu Gheorghe, Strugar Ion, Speidel Ervin, Zettel Carol, Tudorean Petrea, Dr. Sirețean Mircea direct. de spital, Dr. Garcis Heinrich medic de spital, Vranău Vasile, Balan Nicu.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „ANTIBRACO“
COM. DRANIC, JUD. DOLJ**

Lista membrilor Societății: Titus N. Gancea, Cucu Ion, Marin Burcă, Ștefan G. Rădulescu, Gheorghe A. Chiriță, D-tru Tudoran, Oprea G. Luță. Dedin Petre, D-tru Popa, Minca Petre, Gheorghe Bucă, Ion Bucă, Ion I. M. Vladu, Constantin Mincă, Oprea Dedin, Gogoșă Ion, Grigor'e I. Marcu și Gavrilă Tăulescu.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „ȘOIMUL CARPAȚILOR“
COM. LUIZI CALUGARA, JUD. BACAU**

Lista membrilor Societății: Nichita Gh. Adămoia președinte; Ioan Moisă, Ioan Coman vice-președinti; Gheorghe Gh. Bobărnac, Dumitru Grantea, Ioan I. Enășel și Dumitru Pal membri în comitet; Ștefan Enășel, Dumitru Honea, Constantin Șoltuz, Neculai Chiriac, Ștefan Fănaru, Radu Moiceanu, Vasile C. Rusu, Ianuș Oancea, Const. Munteanu, Gheorghe Ostriceanu, Octavian Dram, Vasile C. Rusei și Gheorghe Irimiea membri activi.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „BICA“
COM. SANMARTIN JUD. ARAD**

Lista membrilor Societății: Președinte, Kugler Ioan; secretar, Ruck Iosif; membrii: Durst Gheorghe, Kaupert Martin, Kugler Iosif, Kugler Martin, Lustig Francisc, Margald Ludovic, Messer Anton, Meser Francisc, Possmayer Iosif, Possmayer Martin, Sagasser Martin, Silberreis Anton și Passmayer Adam.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „JDERUL“
COMUNA RAMNA-BARBOSU, JUD. CARAȘ**

Lista membrilor Societății: Ioachim Drăgoescu, Petru Drăgoescu, Vasile Cherloabă, Vasile Jurcas, Petru Demian, Achim Dragoș, Dd. Conrad, Vasile Pervu, Iacob Lazăr, Ion Iancu, Achim Bândăsilă, Ion Chira, Rom. Spaia, Pavel Leorinți, Iosif Pascu, Achim Enășel, Nicolae Ștefan, Petru Șărămăț, Achim Leorinți, Vasile Papa, Achim Achim, Ion Florea, Pavel Cospenda, Achim Cală, Iosif Mida, Trifu Despân, Heinerich Beifus, Ed. Sebestien, Pavel Gagia, Damaschin Popovici și Mihai Stol.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „REGELE CAROL II“
COM. CIOCANEȘTI, JUDEȚUL IALOMIȚA**

Lista membrilor Societății: V. G. Lefter, președinte; V. St. Mirescu, secretar; D-tru D. Ghiță, vice-președinte; D. Teodorescu, maestru de vânatoare; C-tin G. Varban, M. Culea, M. N. Sumbasacu, Ion A. Lefter, Dan Gh. Grozavu, D-tru N. Ghenu, Petcu P. Garbaș, N. St. Zlati, Ghiță D. Ghiță, Ion Cotenescu, N. I. Gheorghiu, Petrache R. Lungu, Ivan C. Florea, membrii.

**SOCIETATEA DE VANATOARE „VANATORUL“
COM. DENTA, JUD. TIMIȘ**

Lista membrilor Societății: Președinte, D-tru Boleantu Valeriu; vice-președinte, Căpătină Nicolae; secretar, Cioc Alexandru; maestru de vânatoare, Pavlović Dușan; membrii: Pavlović Alexandru, Pavlović Nicolae, Petrin Nicolae, Petea Iovan, Mirciov Ioan, Ciocan Gheorghe, Uroș Dusan, Schanen Nicolae, Nei Ioan, Spătariu Simion, Turmigan Ilie, Barbos Iovan, Bodo Ștefan, Birdean Florea, Birdean Tanasie, Sacaer Nicolae.

PUBLICAȚIUNI

**MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR
SERVICIUL VANATOAREI**

Prin Deciziunea Ministerială Jurnal No. 16.798 se revine asupra Deciziunii Ministeriale Jurnal No. 3.029/930, permițându-se vânatoarea de epuri pe teritoriul comunei Făurești și Bălcești din județul Vâlcea.

—o—

Prin Deciziunea Ministerială No. 31.109 din 1930 s'a interzis vânatoarea până la 31 Decembrie 1931 pe terenul comunei Slobozia Clinceni, județul Ialomița.

—o—

Prin Deciziunea Ministerială No. 233.382/930, se oprește vânărea epurilor, până la 31 Decembrie 1931, pe teritoriul comunelor: Vârsoaia, Săiușeni și Chisindia, județul Arad.

—o—

Prin Deciziunea Ministerială No. 233611/930, se interzice vânătoarea de epuri, până la 31 Decembrie 1932 pe teritoriul comunei Râșnov, județul Brașov.

—o—

Prin Deciziunea Ministerială No. 43.006/930, se interzice până la noui dispozițiuni, vânărea muflonilor în cuprinsul județului Mureș.

—o—

Copie depe Deciziunea Ministerială No. 16.962/931.

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere avizul Consiliului permanent de vânatoare dela Jurnal No. 1231/831 dat în ședința dela 22 Ianuarie 1931,

Decidem:

Art. I. Prin derogare dela art. 21 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânatoarei atunci când se constată, în urma unei cercetări locale că pe un teren pe care există o fazanerie artificială cu toate instalațiile necesare, există un număr prea mare de cocoși la închiderea sezonului de vânatoare, se va putea aproba vânărea cocoșilor supranumerar și în intervalul dela 16 Ianuarie la 15 Februarie.

Aprobarea se va da dela caz la caz, în urma cererii proprietarului fazaneriei, adresată acestui Departament luându-se și avizul Consiliului permanent al Vânatoarei.

Art. II. Domnul Șef al Serviciului Vânatoarei, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Data în București astăzi 23 Ianuarie 1931.

Ministrul,

Agriculturii și Domeniilor
(ss) **POTARCA.**

**PRIMARIA COM. PORUMBACUL DE SUS
JUDEȚUL FĂGARAȘ**

Comuna Porumbacul de sus, jud. Făgăraș, arendează vânatul de pe teritoriul de 4900 jug. Cat. la 29 Martie 1932, ora 14. Prețul strigării 1000 lei, garanția 10%.

**PRIMARIA COM. TEREMIA-MARE, JUDEȚUL
TIMIȘ-TORONTAL**

Dreptul de vânat pe teritoriul comunei Teremia-Mare, de 4800 jugh. cadastrale se dă în arendă începând cu data de 1 Martie 1931 și până la 1 Martie 1936, prin licitație publică care va avea loc în ziua de 31 Ianuarie 1931, la orele 10 a. m. în localul primăriei comunale Teremia-Mare.

Prețul de strigare este 30.000 lei.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice.

Licitația va fi orală. Vadiu 10%.

Condițiunile se pot vedea la primăria comunală între orele oficioase.

Teremia-Mare la 27 Decembrie 1930.

No. 806/930.

Primăria

NOTARIATUL SOMEȘGURUSLAU JUD. SALAJ

Terenurile de vânatoare comunale Someșgurulău Traniș Husia se vor arănda prin licitație pe timp de 6 ani în ziua de 4 respective 10 Martie 1931.

Condițiunile se pot vedea în biroul notariat.

Someșgurulău 6 Ianuarie 1931.

No. 806/930.

Notar

ORICE PUBLICAȚIE TREBUE SĂ NE SOSEASCĂ CEL PUȚIN PANĂ LA 15 ALE LUNEI, PENTRU A PUTEA APARE
ÎN NUMARUL LUNEI VIITOARE AL REVISTEI. — NU SE ÎNAPOIAZA NICI UN FEL DE MANUSCRIS.

PUBLICAȚIILE OFICIALE SE PLĂTESC CU ANTICIPAȚIE SOCOTITE CU 3 LEI CUVANTUL.

CHRISTOPH FUNK

FABRICĂ DE ARME CU RENAME VECHI, FONDATĂ 1835
CUTIA POȘTALĂ 111, SUHL GERMANIA

IN DEPOZIT ARME DE VANĂTOARE
ȘI DE SPORT DE PRIMA CALITATE CA:

DRILLINGURI IN PATRU MODELE DIFERITE
CU ȘI FĂRĂ ARMARE SEPARATĂ A
: : : : : : : : GLONȚULUI : : : : : : :

ARME SISTEM BOCK CONȘTRUCȚIILE
CELE MAI NOI CU PERCUȚIUNE CENTRALĂ
CARABINE PENTRU TIRUL CU INCĂRCĂTURI
DE MARE VITEZĂ CU REPETIȚIE SAU CU
: : : : : : : : UN SINGUR FOC : : : : : : :

MONTAJE DE LUNETE FĂRĂ A FI FIXATE
PE ȘINA ARMEI, AVÂND DECI CÂMPUL DE
: : : : : : : : OCHIRE LIBER : : : : : : :

PROECTILE CU CĂMAȘE DE ARAMĂ,
MODEL FUNK IN CALIBRELE 7, 8, 9³, 11 m/m

SE CONȘTRUEȘTE DUPĂ CERERI SPECIALE.

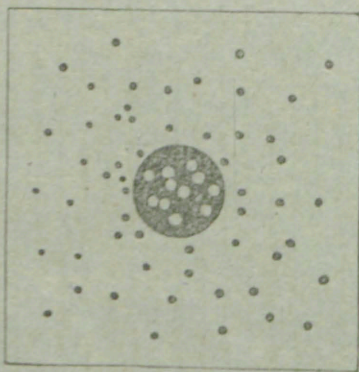
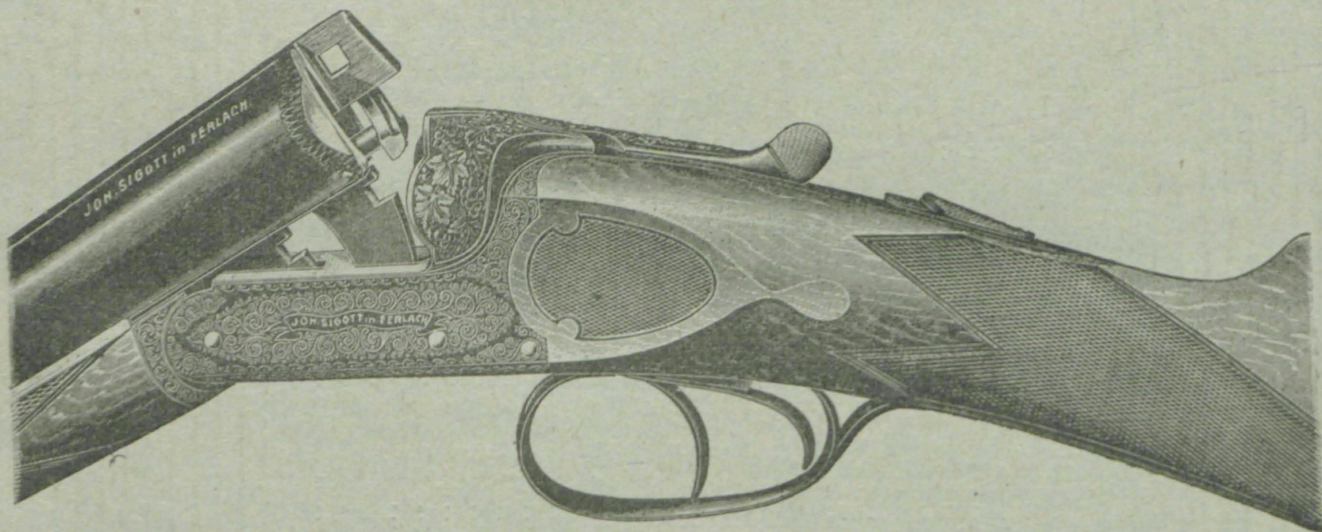
CEREȚI BROȘURA ȘI LISTA DE PREȚURI.

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânatoare
și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ TEVI DE ALICE CU ȘI FARA
COCOASE
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE
CU UN TIR SUPERIOR

CIBLA

Mărimea 63×63 cu lovitură
trasă din foraj Sigott-Drall-
Rifle la 50 pași cu alicie No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la con-
struirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu e-
fect de tir ne obișnuit de strâns și o penetrație
mare a alicelor (vezi cibla).

Construește deasemenea arme mixte, arme
mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două
tevi de glonț (Express) și carabine cu repe-
țiție în toate calibrele chiar și pentru glonț-
ul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60
Magnum. Gioanțele acestor cartușe au o
traectorie aproape dreaptă până la peste
300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra
vânatului. Armele pentru aceste cartușe se
pot utiliza în special pentru vânarea cerbi-
lor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției
precise și solide precum și al calității tiru-
lui, foarte eștine și dau pentru orice armă

Glonț Sigott
pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru tevi cu fo-
raj choke

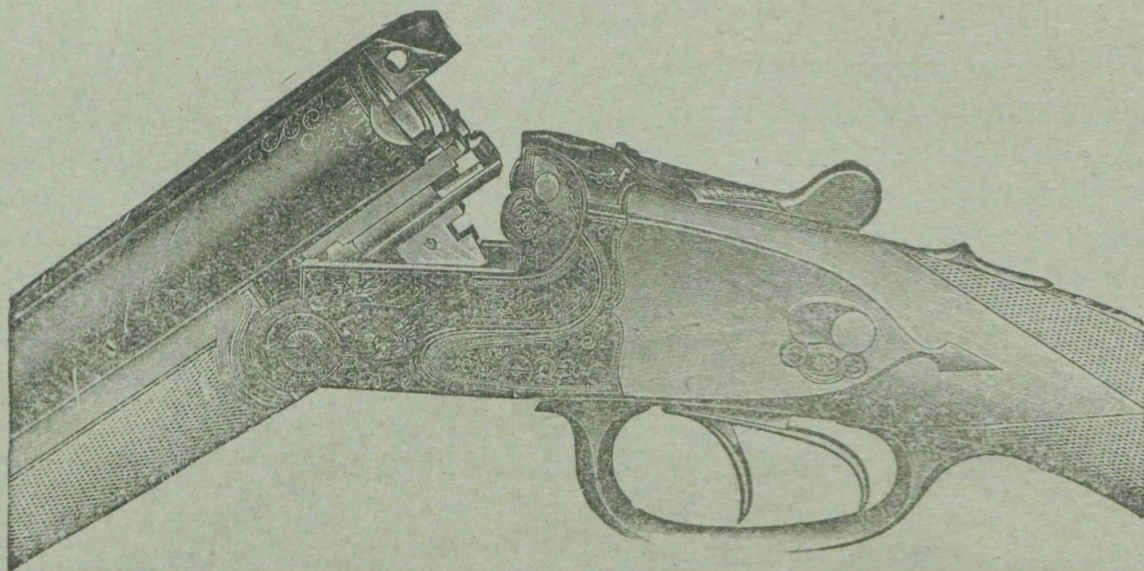
o garanție de cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe ori cu medalie de aur.
Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști
stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt ar-
mele mele, se trimit la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor
din România, Piața Rosetti, 7, unde se pot vedea și cumpăra.

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășește fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

Sistem Anson & Deeley: Arme de alică cu două țevi, sau cu una de alică și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără ejector

Sistem Anson & Deeley: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și ejector.

Sistem Anson & Deeley: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

Sistem Anson & Deeley: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Bock

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

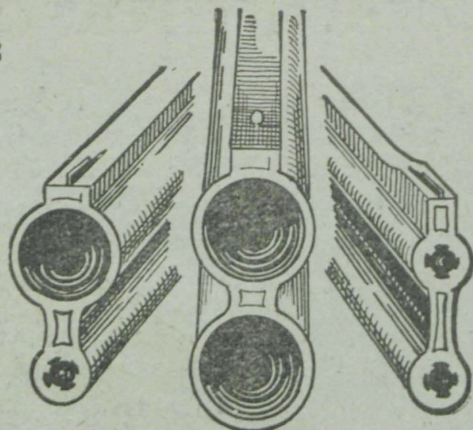
LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMĂ DE ORICE DORINȚA SPECIALĂ

Modele ale acestei Case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la „UNIUNE“

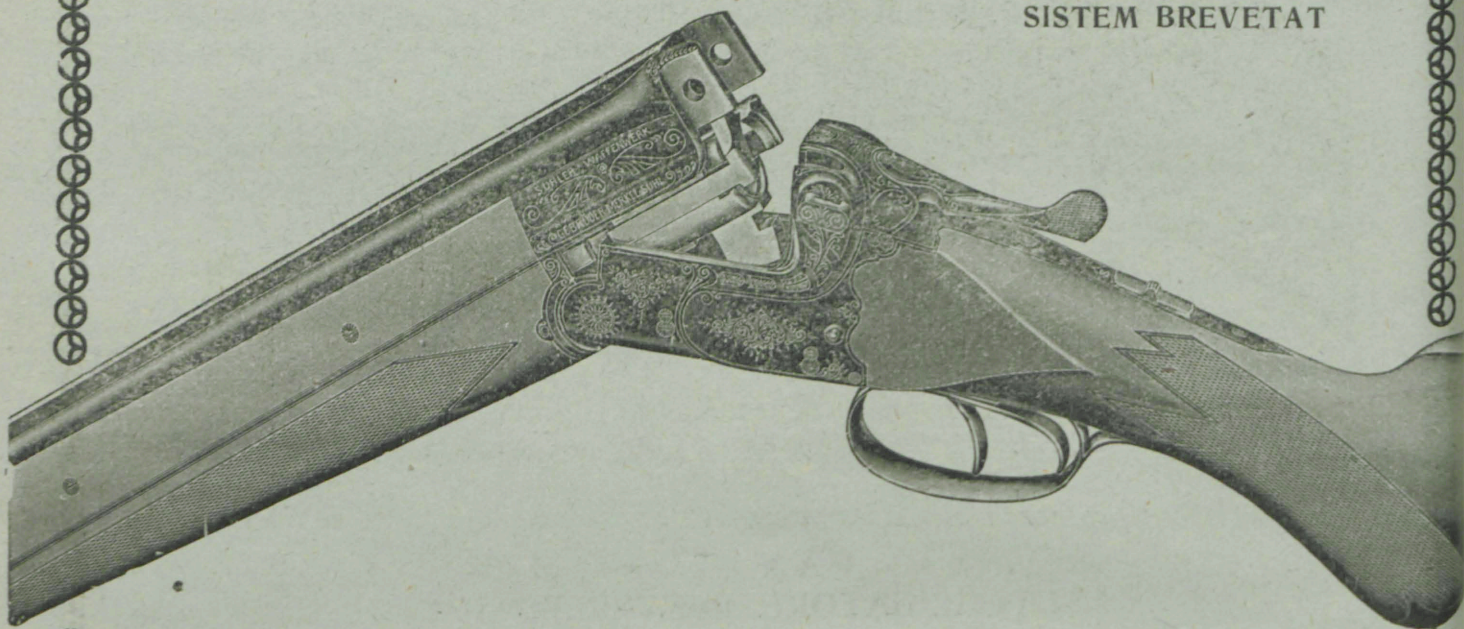
Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

FONDATA IN 1893

Gebrüder Merkel
Genève

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (Sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme fixe cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock.

Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat

pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Tot odată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputeate prin soliditatea lor, precum și ELEGAN-

TELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

WAFFENFABRIK GEBRUDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTANTĂ IN ROMANIA PRIN „UNIUNE”

6

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMELI 200

ANUNȚURI COMERCIALE
1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

$\frac{1}{2}$ „ 250 „ „
 $\frac{1}{4}$ „ 125 „ „

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.
La 1 Ianuarie, ale fiecărui an, revista se trimite contra ramburs.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“

IMPORTANT

PENTRU AMATORII DE CARTUȘE BUNE.

Aducem la cunoștința tuturor cititorilor noștri
că mai avem

L A „U N I U N E”

un stoc redus de

CARTUȘE ORIGINALE

PERFECT WALSRODE

calibrul 16 alice 3^m în încărcate în fabrica

WOLF & Co. GERMANIA.

Aceste cartușe incomparabil de bune, nu vor
mai putea fi aduse în țară din pricina prețului
lor ridicat. Rugăm pe membrii noștri să se gră-
bească, aprovizionându-se pentru sezonul de
primăvară.

Prețul unui cartuș este de

LEI 6

Se expediază și în provincie cu un plus de 2⁰
din valoarea lor pentru ambalaj, la o comandă
de minimum 100 cartușe.

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMAR VECHI 30 LEI

